

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

2 december 2004

MOT ETT GEMENSAMT BETALNINGSOMRÅDE FÖR EURO - TREDJE FRAMSTEGSRAPPORTEN

SAMMANFATTNING	3
INLEDNING	9
1 MOT ETT GEMENSAMT BETALNINGSOMRÅDE FÖR EURO 2010: MILSTOLPAR OCH MÅLSÄTTNINGAR	10
1.1 Visionen om det gemensamma betalningsområdet för euro som ett inhemskt betalningsområde	10
1.2 Utvärdering av resultaten	11
1.3 Nästa steg	11
2 PANEUROPEISKA BETALNINGSINSTRUMENT	12
2.1 Överföringar/betalningar	12
2.2 Paneuropeiskt autogiro (Pan-European Direct Debits, PEDD)	14
2.3 Kort	15
2.4 Kontanter	18
3 PANEUROPEISKA STANDARDER	18
3.1 Mål för standardisering	18
3.2 Utvärdering av resultaten	19
3.3 Nästa steg	20
4 PANEUROPEISK INFRASTRUKTUR FÖR MASSBETALNINGAR	21
4.1 Mål och överenskomna milstolpar	21
4.2 Utvärdering av resultaten	22
4.3 Nästa steg	22
5 FÖRVALTNING	23
5.1 Mål för förvaltningen av ett gemensamt betalningsområde för euro	23
5.2 Utvärdering av resultat	23
5.3 Nästa steg	24

6	YTTERLIGARE ARBETE FÖR ALLA BERÖRDA PARTER	25
6.1	Konsumenter	25
6.2	Företag	26
6.3	Detaljhandlare	27
6.4	Offentliga sektorer	27
6.5	Gemenskapslagstiftning	27
	MÅLEN FÖR ETT GEMENSAMT BETALNINGSOMRÅDE FÖR EURO ENLIGT VITBOKEN	29
	FRAMGÅNGSPOTENTIAL FÖR ETT GEMENSAMT BETALNINGSOMRÅDE FÖR EURO	31
	SAMMANFATTNING AV DEN 4:E EPC-RAPPORTEN TILL ECB OM INDIKATORERNA FÖR DET GEMENSAMMA BETALNINGSOMRÅDET FÖR EURO (30 SEPTEMBER 2004)	36
	EPC:S ORGANISATION	37
	SJU HÖGPRIORITERADE REKOMMENDATIONER FÖR STANDARDER	38
	SAMMANFATTNING AV EPC:S VIKTIGASTE RESOLUTIONER	41
	LISTA ÖVER FÖRKORTNINGAR	52

Tidigare publikationer:

- *”Improving cross-border retail payment services - The Eurosystem’s view”, september 1999*
- *”Improving cross-border retail payment services” –Progress report, september 2000*
- *”Towards an integrated infrastructure for credit transfers in euro”, november 2001*
- *“Towards a Single Euro Payments Area – (2nd) Progress report” (“Mot ett gemensamt betalningsområde för euro – framstegsrapport”), juni 2003*

SAMMANFATTNING

I denna rapport beskrivs vilket intresse Eurosystemet har av ett gemensamt betalningsområde för euro (SEPA) och vad som gjorts för att inrätta ett sådant. Rapporten innehåller en jämförelse av målsättningarna och situationen i nuläget för det gemensamma betalningsområdet för euro. Där framhävs även vilka åtgärder som vidtagits av den europeiska banksektorn och vad som återstår att göra för att uppfylla de förväntningar som medborgarna i euroområdet har. Denna rapport grundar sig på det viktigaste långsiktiga målet för projektet med ett gemensamt betalningsområde för euro, enligt den definition som de europeiska bankerna fastställt: att förvandla euroområdet till ett fullständigt integrerat område för inhemska betalningar.

Målsättningarna med det gemensamma betalningsområdet för euro

För medborgarna i euroområdet kommer ett gemensamt betalningsområde för euro att bli verklighet när de kan göra betalningar i hela området från ett enda bankkonto med ett enda betalningssystem lika enkelt och säkert som på nationell nivå idag. För kunden ska det inte göra någon skillnad var eller hos vilken bank i euroområdet kontot finns. Eurosystemets vision för det gemensamma betalningsområdet för euro är därför att alla betalningar i euroområdet ska bli inhemska och att dessa betalningar ska vara minst lika säkra och effektiva som de mest välfungerande nationella betalningssystemen idag.

Ett liknande mål uttrycks av 42 europeiska banker och sammanslutningar för den europeiska kreditsektorn i vitboken från maj 2002. De vill att alla kunders betalningar inom det gemensamma betalningsområdet för euro ska vara lika enkla och förmånliga som på deras hemorter. Därför välkomnade Eurosystemet att bankerna skapade European Payments Council (EPC) i juni 2002 för att leva upp till sitt politiska åtagande att göra det gemensamma betalningsområdet för euro klart för drift senast 2010.

I början av 2004 signalerade flera banker att det inte längre fanns lika stort stöd för projektet med ett gemensamt betalningsområde för euro och de målsättningar man ställt upp. Enligt dessa kritiker borde man, på grund av övergångskostnaderna omformulera det mål som fastställdes inom ramen för det gemensamma betalningsområdet för euro, dvs. att man skulle skapa ett inhemskt betalningsområde. Vissa banker ville begränsa projektet så att det endast skulle omfatta gränsöverskridande betalningar för att undvika att behöva ändra de nationella betalningssystemen till ett paneuropeiskt system. Även om Eurosystemet är öppet för en diskussion om problemen med implementeringen kan man inte göra avkall på det slutliga målet. Inom betalningssystemen måste man beakta de europeiska medborgarnas önskemål om en gemensam valuta. Om det visar sig att EPC inte kan uppfylla de krav som ställs gällande det gemensamma betalningsområdet för euro, måste man undersöka alternativa lösningar. För att säkerställa att de europeiska medborgarna kan utnyttja fördelarna med ett gemensamt betalningsområde för euro fullt ut uppmanas därför EPC att än en gång bekräfta sitt stöd för vitboken om det gemensamma betalningsområdet för euro samt att lägga fram en trovärdig projektplan med realistiska etappmål.

Eurosystemet räknar med att en fullt funktionsduglig infrastruktur för det gemensamma betalningsområdet för euro kommer att vara tillgänglig senast vid slutet av 2010, i enlighet med målen i vitboken. Därför är det önskvärt att det gemensamma betalningsområdet för euro för medborgarna ska vara klart att ta i drift i januari 2008, så att man kan erbjuda medborgare och företag möjligheten att använda paneuropeiska instrument även för inhemska betalningar.

Under den första fasen skulle bankerna därför kunna erbjuda kunderna paneuropeiska instrument, tjänster och standarder parallellt med de nationella tjänsterna, standarderna och instrumenten. De paneuropeiska tjänsterna skulle göra det möjligt för kunderna att göra alla betalningar, både nationella och gränsöverskridande, i ett format och från ett bankkonto. Under den andra fasen, när de nationella instrumenten, tjänsterna och standarderna gradvis har fasats ut och ersatts av paneuropeiska motsvarigheter, skulle de nationella infrastrukturerna antingen slopas helt eller omvandlas till paneuropeiska infrastrukturer.

Det är helt klart EPC:s ansvar att definiera målen för det gemensamma betalningsområdet för euro. Projektet kan dock genomföras på olika sätt i olika länder, beroende på lokala förhållanden. För att skynda på genomförandet på nationell nivå förväntar sig Eurosystemet att de nationella bankorganisationerna omvandlar de paneuropeiska målsättningarna för det gemensamma betalningsområdet för euro till nationella migrationsplaner så att alla banker och leverantörer av infrastruktur kan anpassa sina strategier och lösningar på ett sådant sätt att de gradvis kan övergå till att använda det gemensamma betalningsområdet för euro. De nationella centralbankerna är redo att bidra till de lokala åtgärderna för verkställande av målen för det gemensamma betalningsområdet för euro. EPC bör övervaka varje nationellt bankväsendes bidrag till det gemensamma betalningsområdet för euro. Eurosystemet har för avsikt att regelbundet följa utvecklingen.

Betalningsinstrument

Ur kundens synvinkel krävs i praktiken att de olika betalningsinstrumenten blir paneuropeiska för att det gemensamma betalningsområdet för euro ska kunna fungera. I fråga om kreditöverföringar finns det för närvarande en tydlig skillnad mellan inhemska och gränsöverskridande betalningar. Utmaningen består i att omvandla Credeuro från en gränsöverskridande tjänst avsedd endast för betalningar upp till 12 500 euro till en basservice för kreditöverföringar som kan användas för alla massbetalningar i euro i euroområdet. Dessutom måste Credeuro kompletteras med en tjänst för betalningar som krediteras samma dag (denna tjänst kallas ”Priuro” i EPC:s terminologi) för att kunna erbjuda en tjänst som åtminstone är jämförbar med motsvarande tjänster på de mest välfungerande nationella marknaderna idag. Därför föreslår Eurosystemet följande två mellansteg i arbetet med att fastställa paneuropeiska standarder för alla kreditöverföringar i euro inom euroområdet till 2010.

För det första vill Eurosystemet gärna se att Credeuro (och den tillhörande konventionen om interbankavgifter ICP) blir obligatorisk minimistandard för gränsöverskridande massbetalningar i euroområdet före den 1 januari 2006 i enlighet med vad som fastställts i förordning 2560/2001 om gränsöverskridande betalningar i euro.

För det andra ska medborgare i euroområdet kunna använda sig av Credeuro och Prieuro som alternativa standarder för inhemska betalningar från och med den 1 januari 2008.

För närvarande finns det inte ens någon tjänst för autogiro på paneuropeisk nivå. När det gäller systemet för paneuropeiskt autogiro (PEDD) står EPC inför utmaningen att ta igen den tid som gått förlorad under den inledande fasen av projektet. Eurosystemet uppmanar därför EPC att fortsätta med PEDD-projektet utan ytterligare dröjsmål för att PEDD ska kunna användas i hela euroområdet före 2010. För att garantera att alla medborgare ska kunna använda sig av det gemensamma betalningsområdet för euro rekommenderar Eurosystemet att PEDD ska göras till alternativ standard och att alla kunder inom euroområdet kan utnyttja denna för sina inhemska autogiro från och med den 1 januari 2008.

Innan euron infördes fanns det redan en välutvecklad tjänst för användning av kort vid gränsöverskridande transaktioner. Marknaden är dock tydligt uppdelad i nationella och internationella lösningar för betalkort. Därför befinner vi oss fortfarande långt ifrån ett gemensamt betalningsområde för euro där kortinnehavaren kan använda sitt kort i vilken bankomat eller EFT-POS-terminal som helst till en rimlig kostnad utan att det spelar någon roll från vilket land inom euroområdet denna person kommer. De olika kortsystemen måste bli kompatibla i god tid före tidsfristen 2010 så att kortinnehavare som ansöker om det kan använda sina kort på samma sätt både nationellt och inom det gemensamma betalningsområdet för euro. Detta kräver en övergångsstrategi för både nationella och internationella kortsystem som ett led i skapandet av ett nytt inhemskt betalningsområde. För att bekämpa bedrägeri är det dessutom viktigt att ett tillräckligt stort antal kort och terminaler görs kompatibla med EMV-standarderna före den 1 januari 2005 (det datum då Visa och Mastercard kommer att börja tillämpa en annan ansvarsfördelning i Europa). Så snart som möjligt ska man börja tillämpa EMV-standarderna på ett harmoniserat sätt. Detta gäller även användningen av PIN-kod eller andra möjliga åtgärder för att bekämpa bedrägerier.

Standarder

Standardisering utgör en av hörnstenarna för att skapa det gemensamma betalningsområdet för euro. Därför understryker Eurosystemet vikten av både 1) sund förvaltning vid definition, godkännande och implementering av standarder och 2) ett väldefinierat handlingsprogram som även omfattar relevanta milstolpar. Med hjälp av standarderna kan man börja använda sig av fullständigt automatiserad hantering (straight through processing, STP) i Europa. Eurosystemet uppmanar därför EPC att fullfölja arbetet med att definiera, godkänna och implementera standarder och affärspraxis för fullständigt automatiserad betalningshantering. Vid behov bör man se över och förenkla de tillgängliga standarderna och den affärspraxis som tillämpas. EPC uppmanas även att stärka sitt samarbete med andra intresserade parter och kunder för att garantera att de standarder och lösningar som valts lämpar sig för hela kedjan av affärsverksamheter och även kan tillämpas på den i största möjliga utsträckning.

Särskilt inom området för kreditöverföringar uppmanar Eurosystemet EPC och de nationella bankorganisationerna att tillämpa gemensam kontoidentifiering (IBAN) för både nationella och gränsöverskridande kreditöverföringar samt för autogiro inom ramen för det gemensamma betalningsområdet för euro. Dessutom rekommenderar Eurosystemet även att EPC definierar och implementerar flera gemensamma standarder och andra former av gemensam affärspraxis för att möjliggöra fullständigt automatisk hantering av kreditöverföringar inom ramen för det gemensamma betalningsområdet för euro. Detta omfattar även en unik standard för elektronisk betalningsinitering och automatisk avstämning. Därefter förväntar sig Eurosystemet att motsvarande förfaranden ska utvecklas även för andra betalningsinstrument.

Eurosystemet uppmanar EPC och ECBS (European Committee of Banking Standards) att efterleva de sju högprioriterade rekommendationer om standarder som finns i denna rapport. Dessutom behöver man standardiseringsåtgärder för att tillmötesgå de särskilda krav som ställs inom det gemensamma betalningsområdet för euro. I detta avseende bör EPC bli det organ som styr ECBS arbete.

Infrastruktur

I de tidigare rapporterna konstaterade Eurosystemet att banksektorns val av ett koncept med paneuropeiska automatiserade clearinghus (PEACH) är en realistisk metod för att skapa en effektivare infrastruktur. Därför välkomnades EPC:s beslut att prioritera sådana PEACH-centraler som grundar sig på en överenskommen modell. För närvarande finns det dock endast en PEACH-leverantör. Hittills har denna utveckling i sig inte bidragit till att man på önskat sätt har kunnat konsolidera det alltför stora antalet fragmenterade infrastrukturer som för närvarande används på nationell nivå. För att stimulera omvandlingen av de nuvarande infrastrukturer och för att man till följd av stordriftsfördelar och synergieffekter allmänt taget ska bli mer effektiv rekommenderar Eurosystemet därför att man bör säkerställa att nationella strategier för övergången till det gemensamma betalningsområdet för euro utvecklas, så att arbetet med ett SEPA för infrastruktur är färdig i slutet av 2010. Beslut som gäller nästa generation nationella system bör fattas ur ett paneuropeiskt perspektiv för att säkerställa att de nationella systemen är i full överensstämmelse med instrument och standarder för det gemensamma betalningsområdet för euro och den övergripande infrastrukturen för detta.

Förvaltning av förfarandet

I de tidigare rapporterna noterade Eurosystemet att samarbetet inom den europeiska banksektorn har blivit bättre i och med att European Payments Council (EPC) grundades. Bankerna behövde mycket tid för att utforma förvaltningen av sina projekt för ett gemensamt betalningsområde för euro på ett ändamålsenligt sätt. Dessutom är det nu banker från 28 olika länder som är inkopplade på arbetet med det gemensamma betalningsområdet för euro, även om det för närvarande endast är de 12 euroländerna som direkt berörs. Detta kan innebära en risk att man inte längre kan stå fast vid 2010 som planerat datum för genomförande av det gemensamma betalningsområdet för euro, eftersom man eventuellt är olika starkt engagerad i

projektet inom och utanför euroområdet. Med tanke på att det gemensamma betalningsområdet för euro främst är ett projekt för euroområdet bör skillnaden mellan euroområdet och EU/EES även återspeglas i projektförvaltningen.

Ett generellt bevis på sund förvaltning inom den europeiska banksektorn vore om EPC klarar av att passera de milstolpar som de ställt upp för det gemensamma betalningsområdet för euro. Detta förutsätter att projektet förvaltas på ett effektivt sätt och att ett förfarande för verkställande av överenskomna beslut införs.

I samband med detta uppmanar Eurosystemet EPC att:

- se till att de beslut som främst gäller euroområdet fattas av bankerna i euroområdet, och att dessa banker inte kan köras över av en koalition av banker utanför euroområdet och ett mindre antal banker i euroområdet
- säkerställa att EPC:s sekretariat har de resurser det behöver för att förvalta projektet på ett effektivt sätt
- slutföra integreringen under 2004 som utlovat, så att ECBS hamnar under EPC:s ledning.

Dessutom uppmanar Eurosystemet de nationella bankföreningarna i euroområdet att:

- visa att de har övertygande arrangemang för genomförandet av EPC:s beslut på nationell nivå (inte senare än sex månader efter att EPC antagit dem)
- under 2005 lägga fram en nationell migrationsplan inför EPC gällande en gradvis övergång till ett gemensamt betalningsområde för euro före slutet av 2010.

På begäran av flera marknadsaktörer som hävdar att det gemensamma betalningsområdet för euro inte kan tas i drift enbart på frivillig grund kan Eurosystemet dessutom erbjuda stöd i form av en förordning från ECB om och när detta visar sig vara användbart. På detta sätt kan SEPA (för medborgarna och infrastrukturen) förverkligas även i de fall då bankerna har problem med att ta paneuropeiska betalningsinstrument i bruk eller då de inte har lämnat in en tillräckligt övertygande plan för hur man ska övergå till infrastrukturen för det gemensamma betalningsområdet för euro från att ha använt de nationella infrastrukturerna.

Andra berörda parter

Eurosystemet, som är euroområdets centralbanksystem, koncentrerar sig främst på de initiativ som banksektorn lagt fram angående hur man kan skapa ett gemensamt betalningsområde för euro. Inom Eurosystemet är man dock medveten om att det även finns andra berörda parter av betydelse, t.ex. Europeiska gemenskapens lagstiftande organ, regeringar, detaljhandlare, konsumenter och företag. Landvinningar för kunder och i synnerhet för företagskunder är samtidigt välfärdsvinster för samhället som helhet. Centrala och lokala myndigheter som sänder och mottar en ansenlig mängd betalningar spelar också en viktig roll när det gäller främjandet av paneuropeiska standarder. De kan göra de paneuropeiska

standarderna obligatoriska för vissa typer av betalningar. Därför uppmanar Eurosystemet de olika berörda parterna att aktivt bidra till att det gemensamma betalningsområdet för euro blir verklighet. Mer harmoniserade rättsliga ramar är en absolut nödvändig förutsättning för att man ska kunna skapa ett gemensamt betalningsområde för euro. Europeiska kommissionen arbetar för närvarande med nya rättsliga ramar för betalningssektorn. Det kommer att vara av yttersta vikt att de nya rättsliga ramarna ligger i linje med målen för det gemensamma betalningsområdet för euro samt att de ska vara tydliga och att de ska tillämpas på samma sätt i alla medlemsstater.

INLEDNING

I och med att euron lanserades som gemensam valuta 1999 och sedlar och mynt i euro infördes den 1 januari 2002 kunde bankerna ta ett stort steg framåt i processen att omvandla de fortfarande till stor del fragmenterade nationella systemen för massbetalningar samt de olika formerna av instrument till ett gemensamt betalningsområde för euro (SEPA). Målsättningen och fördelarna med det gemensamma betalningsområdet för euro är tydliga. I och med att euroområdet skapats kan man inrätta ett moderniserat, mer effektivt och sunt system för massbetalningar. Detta system kommer att vara bättre än den befintliga, fragmenterade infrastrukturen för massbetalningar. Denna omställning måste börja från väldigt olika utgångspunkter. Det omfattar många komponenter och berör många olika parter. Processen i sig utgör en stor utmaning och därför måste den befintliga infrastrukturen omvandlas i grunden.

I december 2001 antog Europaparlamentet och Europeiska rådet en förordning¹ om gränsöverskridande betalningar i euro, där bankerna ålades att ta ut lika stora avgifter för nationella och (därmed jämförbara) gränsöverskridande betalningar. Den tydligaste skillnaden för många kunder var de höga kostnaderna för gränsöverskridande betalningar jämfört med inhemska betalningar.

Denna utmaning antogs av den europeiska banksektorn i juni 2002 efter att European Payments Council (EPC) hade inrättats som banksektorns viktigaste samordnande och beslutande organ i denna fråga. EPC antog² en handlingsplan med milstolpar som ska föra fram till ett gemensamt betalningsområde för euro före slutet av 2010 (se bilaga 1). Trots att den europeiska banksektorn har gjort verkliga framsteg har den även stött på hinder vid utarbetandet och verkställandet av strategin.

I enlighet med sitt mandat att se till att betalningssystemen fungerar väl har Eurosystemet tillsammans med banksektorn och andra relevanta intresserade parter arbetat intensivt för att hjälpa till att undanröja de hinder som fanns i vägen för skapandet av det gemensamma betalningsområdet för euro. I denna anda har ECB regelbundet publicerat rapporter där man analyserat de framsteg som gjorts i fråga om massbetalningar.

Denna tredje framstegsrapport omfattar målsättningarna för det gemensamma betalningsområdet för euro (kapitel 1), de paneuropeiska betalningsinstrumenten (kapitel 2), de paneuropeiska standarderna (kapitel 3), den paneuropeiska infrastrukturen (kapitel 4), samt förvaltningen (kapitel 5). I kapitel 6 beskrivs slutligen vad andra intressenter borde göra för att stödja och komplettera det arbete som för närvarande bedrivs inom banksektorn.

Denna rapport ska uppnå samma syften som de tidigare rapporterna, men här fokuseras mera på kundens perspektiv än vad som gjorts i tidigare rapporter. Därför börjar varje kapitel med en analys av målsättningarna ur kundperspektiv (avsnitt 1), fortsätter med en analys av brister, där man jämför målsättningarna med den nuvarande situationen (avsnitt 2), och avslutas med ett förslag om hur man bör gå tillväga (avsnitt 3).

¹ EG/2560/2001, där det fastställs att bankerna måste tillämpa samma avgifter för både inhemska betalningar och (därmed jämförbara) gränsöverskridande betalningar i euro upp till en summa på 12 500 EUR.

² Vitboken "Euroland - Our Single Payment Area", maj 2002.

Se www.europeanpaymentscouncil.org för ytterligare information

1 MOT ETT GEMENSAMT BETALNINGSSOMRÅDE FÖR EURO 2010: MILSTOLPAR OCH MÅLSÄTTNINGAR

1.1 Visionen om det gemensamma betalningsområdet för euro som ett inhemskt betalningsområde

För medborgarna i euroområdet innebär visionen om det gemensamma betalningsområdet för euro som ett inhemskt betalningsområde att kunderna (privatkunder eller företag) borde kunna göra alla betalningar inom euroområdet lika enkelt och förmånligt som på sin hemort. Kunden ska endast behöva ett bankkonto och ett kort för att på ett säkert och effektivt sätt kunna göra alla betalningar inom euroområdet. Inom Eurosystemet förstod man att denna långsiktiga vision för det gemensamma betalningsområdet för euro inte rimligen kunde bli verklighet med en gång och att omvandlingen endast kan ske gradvis.

För närvarande råder olika nationella förhållanden i de tolv länderna i euroområdet och dessutom finns det ett separat system för gränsöverskridande transaktioner, men om man ändrar på denna situation och istället skapar ett betalningsväsen som liknar det som finns inom ett land, borde detta ekonomiskt vara till stor nytta. I bilaga 2 finns exempel på vilken nytta man får av detta nya system, och där visas konkret vilka fördelar företagskunder och privatkunder får jämfört med idag. När man är helt klar med att utarbeta det gemensamma betalningsområdet för euro och när det uppfyller de krav som företagens ekonomiavdelningar ställer, kommer företagen att behöva endast en elektronisk länk till den bank de valt. Med hjälp av denna länk kommer företaget att kunna skicka över betalningsfiler och motta kontoutdrag i ett standardiserat format från alla sina olika banker, oberoende av var i euroområdet banken ligger.

Dessutom kommer projektet med att omvandla euroområdet till ett gemensamt betalningsområde för euro att tjäna som modellexempel för integrationen i hela EU. De länder som inte än har infört euron kommer att få en klar fingervisning om vad som väntas av dem när de går med i EMU. Med andra ord bidrar projektet för ett gemensamt betalningsområde för euro till att målen för Lissabonagendan³ kan uppnås (att EU blir världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska ekonomi före 2010).

Enligt EPC:s vitbok, som antogs i maj 2002, har 42 europeiska banker, Euro Banking Association (EBA) och tre europeiska organisationer (inom kreditsektorn) samma vision, dvs. att alla betalningar i euroområdet ska bli inhemska, och dessa parter fastställde att övergången till det gemensamma betalningsområdet för euro kommer att vara helt slutförd i slutet av 2010. Detta innebär att de relativt ineffektiva gränsöverskridande transaktioner vi har idag snart kommer att höra till det förgångna, vilket gynnar europeiska konsumenter, industrier och banker. Därför ger Eurosystemet sitt fulla stöd till EPC:s tanke om att det gemensamma betalningsområdet för euro till 2010 ska bli ett inhemskt betalningsområde där servicenivån och graden av automatisering är högre än i det land som har de bästa tjänsterna idag.

³ Lissabonagendan nämner tydligt att integrering av finansmarknader och underlättande av den fortsatta konsolideringen av den finansiella sektorn har hög prioritet och kräver full och konsekvent implementering och effektivt verkställande.

1.2 Utvärdering av resultaten

Om det nuvarande systemet för massbetalningar inom euroområdet skulle bedömas som om det vore ett enskilt lands betalningssystem, skulle det klassificeras som så ineffektivt att det är rent bedrövligt. Trots att det finns regioner som är mycket effektiva är den övergripande strukturen mycket fragmenterad och saknar gemensamma standarder. Även om Eurosystemet har noterat att man i början uppnådde en del konkreta resultat inom området för paneuropeiska kreditöverföringar, är det oroat över att det uppstått allvarliga dröjsmål i processen där EPC ska verkställa sina målsättningar, i synnerhet avseende standardisering och paneuropeiskt autogiro (Pan-European Direct Debits, PEDD).

1.3 Nästa steg

Med tanke på att risken för en ökande uppfattning om att projektet för ett gemensamt betalningsområde för euro inte kan få det breda stöd och det engagemang som behövs inom bankväsendet, **väntar sig Eurosystemet att EPC än en gång bekräftar sitt stöd till vitboken om det gemensamma betalningsområdet för euro samt att uppdatera den med realistiska milstolpar i form av en övertygande projektplan.**

Inom Eurosystemet har man uppfattat att en fullt funktionsduglig infrastruktur för det gemensamma betalningsområdet för euro kommer att vara tillgänglig senast vid slutet av 2010, vilket är förenligt med målen i vitboken. Därför är det önskvärt att **ett gemensamt betalningsområde för euro för medborgarna ska vara klart att ta i drift i januari 2008, så att man kan erbjuda medborgare och kommersiella företag möjligheten att använda paneuropeiska instrument även för inhemska betalningar.**

Eurosystemet har anammat en regelbundet övervakande roll. Denna övervakning har förenklats genom att EPC har samtyckt till att tillhandahålla en framstegsrapport till ECB. I denna kvartalsvisa rapport behandlas de framsteg som gjorts på olika områden (SEPA-indikatorerna). Eurosystemet har fått rapporter om SEPA-indikatorer kvartalsvis. Dessa koncentreras på kreditöverföringar och behandlar även kort och kontanter. Denna framstegsrapport baseras på information som inkommit till 30 september 2004 (se bilaga 3). EPC har gått med på att gradvis höja kvaliteten på rapporteringen i samarbete med Eurosystemet när omfattningen och de huvudsakliga milstolparna blivit klarare. Med andra ord är rapporten om SEPA-indikatorerna ett verktyg för att följa den gradvisa utvecklingen mot paneuropeiska standarder, affärspraxis, infrastruktur och betalningsinstrument till 2010.

Eurosystemet förväntar sig dessutom att de nationella banksektorerna i euroområdet omvandlar de paneuropeiska målen för ett gemensamt betalningsområde för euro i nationella migrationsplaner när den konkreta implementeringen av det gemensamma betalningsområdet för euro sker på nationell nivå. Detta skulle göra det möjligt för banker och andra intressenter att planera sina åtgärder och bidrag till det gemensamma betalningsområdet för euro. De nationella centralbankerna är redo att bidra till den lokala implementeringen av målet för det gemensamma betalningsområdet för euro.

Med hjälp av EPC kommer Eurosystemet att följa varje nationell banksektors framsteg mot det gemensamma betalningsområdet för euro.

2 PANEUROPEISKA BETALNINGSINSTRUMENT

2.1 Överföringar/betalningar

Bankunders och Eurosystemets förväntningar på det gemensamma betalningsområdet för euro har, tillsammans med förordningen om gränsöverskridande betalningar i euro, satt press på bankerna att utveckla system för effektiva gränsöverskridande överföringar. I november 2002 antog EPC Credeuro som är en standard för en grundläggande paneuropeisk bank-till-bank överföring. Denna garanterar en bankkund samma avgifter som gäller för inhemska överföringar och en högsta tid för utförande på tre dagar. Även om den europeiska banksektorn har gjort betydande framsteg på området för gränsöverskridande överföringar i euro är det fortfarande långt kvar tills det finns ett äkta gemensamt betalningsområde för euro utan gränser.

2.1.1 Traditionella överföringar (Credeuro)

Mål

Kunderna har mycket klara förväntningar på överföringar i ett gemensamt betalningsområde för euro (se exempel i bilaga 2). Företagskunder skulle vilja ha en enda standard för elektronisk betalning som skulle göra det möjligt för dem att skicka alla betalningar i en fil och ett format, oberoende av var i euroområdet mottagaren befinner sig. På liknande sätt förväntar sig företagskunder att få alla inkommande betalningar i en fil och i ett format, oberoende av var de initierades, vilket möjliggör automatisk avstämning. Eftersom servicenivån i dag är olika i olika euroområdesländer måste naturligtvis riktmärket vara den mest effektiva nationella praxisen. Alla kunder ska få bättre, eller åtminstone lika bra, service som idag.

Utvärdering av resultaten

I den andra framstegsrapporten bad Eurosystemet EPC att varje kvartal publicera en lista över banker i varje land som har antagit Credeuro. Eurosystemet bad också EPC att lämna information om andelen Credeuro överföringar, i procent av den totala betalningsvolymen.

Rapporten om indikatorerna för det gemensamma betalningsområdet för euro (30 september 2004) visar, att de banker som är anslutna till Credeuro representerar en majoritet av marknaden i tretton länder. Antalet banker som är anslutna till Credeuro visar en bred acceptans och medvetenhet om fördelarna med paneuropeiska standarder.

En hög implementeringsgrad för Credeuro bland bankerna betyder inte nödvändigtvis att kunderna känner till och använder Credeuro eftersom det är bankerna som väljer vilken tjänst de vill främja aktivt och erbjuda sina kunder. EPC har hittills inte kunnat lämna information om Credeuro-överföringarnas andel av alla gränsöverskridande överföringar på grund av avsaknad av information om den totala volymen av

gränsöverskridande betalningar. Därför har EPC samtyckt till att utföra en stickprovsundersökning bland de största aktörerna i gränsöverskridande betalningar. EPC har angett att denna undersökning skulle utföras före utgången av 2004. Resultatet av stickprovsundersökningen kommer att ge en uppfattning om behovet av en informationskampanj för att öka kundernas medvetenhet om Credeuro.

EPC antog ICP (Interbank Convention on Payments, internationell överenskommelse mellan banker rörande betalningar) i april 2003 för att stödja Credeuro och harmonisera avgifterna mellan bankerna vid gränsöverskridande betalningar. Konventionen gäller grundläggande automatiserad hantering av gränsöverskridande betalningar som lyder under förordningen om gränsöverskridande betalningar. Standardalternativet för avgifter i konventionen är SHARE, vilket innebär att uppdragsgivaren betalar den avsändande bankens avgifter och mottagaren betalar den mottagande bankens avgifter. Enligt rådets förordning (2560/2001) om gränsöverskridande betalningar i euro ska avgifterna för både beställare (den betalande) och mottagare vara samma som för nationella överföringar. Konventionen anger också att praxis med avdrag som görs för banker som agerar mellanhand inte är acceptabelt längre och ska ersättas med interbankavgifter. Fyra länder (Tyskland, Frankrike, Nederländerna och Sverige) har införlivat IPC-konventionen i sina nationella överenskommelser inom banksektorn. I de övriga länderna är antalet banker anslutna till ICP-konventionen ungefär på samma nivå som antalet som är anslutna till Credeuro.

EPC har dock hittills gjort mycket få synliga framsteg när det gäller att uppfylla förväntningarna som euroområdet medborgare har på att alla överföringar ska vara inhemska, vilket betyder att nationella system, standarder och affärspraxis måste ersättas av paneuropeiska. Credeuro är alltså fortfarande bara en gränsöverskridande standard och många olika inhemska affärspraxis och standarder råder fortfarande inom länderna.

Nästa steg

Eurosystemet uppmanar EPC att regelbundet granska Credeuros andel av alla gränsöverskridande överföringar. Detta skulle förenkla inblicken i användningen av Credeuro jämfört med andra lösningar för betalningar. Eftersom många kunders val är begränsat till vilka tjänster som erbjuds och främjas av deras egen bank är det viktigt att bankerna inte bara inför utan även aktivt främjar användningen av Credeuro.

Eurosystemet skulle också vilja se att ICP-konventionen implementeras i alla banker i euroområdet. Detta borde helst inkludera införlivande av den i den nationella banksektorns överenskommelser. Alternativt skulle flera banker individuellt ansluta sig till konventionen. Om många är anslutna kommer ett mer transparent avgiftssystem för gränsöverskridande överföringar att uppnås. Målet är en enda avgiftsmöjlighet för gränsöverskridande betalningar i euro **som säkerställer att kapitalbeloppet alltid överförs i sin helhet**. Avgifter på mottagarsidan är bara tillåtna om mottagare måste betala avgifter när de mottar nationella betalningar.

Den största utmaningen är dock att utveckla Credeuro till den grundläggande paneuropeiska kreditöverföringstjänsten som täcker alla inhemska massbetalningar 2010. I detta sammanhang är "same-day value" (valuta samma dag) en förutsättning för att Credeuro ska kunna konkurrera med befintliga nationella kreditöverföringsinstrument. Eurosystemet understryker därför vikten av att EPC:s ambition att

komplettera Credeuro med avveckling samma dag (Prieuro) genomförs. För att säkerställa ett gemensamt betalningsområde för alla medborgare föreslår Eurosystemet två delsteg mot att upprätta endast paneuropeiska standarder för inhemska överföringar i euroområdet till 2010.

För det första rekommenderar Eurosystemet att Credeuro (och den tillhörande konventionen om interbankavgifter ICP) ska bli obligatorisk minimistandard för gränsöverskridande massbetalningar⁴ i euroområdet före den 1 januari 2006 i enlighet med vad som fastställts i förordning 2560/2001 om gränsöverskridande betalningar i euro. Genom att visa sitt stöd för detta initiativ har Eurosystemet beslutat att de nationella centralbankerna i Eurosystemet, i de få fall de hanterar massbetalningar, ska erbjuda Credeuro och ICP för icke brådskande betalningar fr.o.m. den 1 april 2005.

För det andra ska medborgare i euroområdet kunna använda sig av Credeuro och Prieuro som alternativa standarder för inhemska betalningar från och med den 1 januari 2008.

2.1.2 Innovativa betalningar (e-betalningar och mobila betalningar)

EPC:s arbetsgrupp för e-betalningar och mobila betalningar har sammanträtt regelbundet med representanter från ECB och ECBS sedan i februari 2003. Dess uppgifter är att analysera marknaden för elektroniska och mobila betalningar och utveckla en paneuropeisk vision för bankernas aktiviteter på detta område. Arbetet har hittills inkluderat att skaffa fram fakta, definiering av omfattningen och identifiering av scenarier. Arbetsgruppens medlemmar har dock fortfarande skilda förväntningar på framtida efterfrågan på e-betalningstjänster. I motsats till banksektorns långsamma utveckling av en brett accepterad lösning för e-betalningar och mobila betalningar på både nationell och paneuropeisk nivå har konkurrenter utanför banksektorn varit mer aktiva på detta område.⁵ Deras framgång beror dock även på gränssnitten och samarbetet med banksektorn. **Eurosystemet uppmuntrar marknadsdeltagarna från både banksektorn och sektorer utanför bankerna att inleda en konstruktiv dialog för att främja paneuropeiska standarder för e-betalningar och mobila betalningar.**

2.2 Paneuropeiskt autogiro (Pan-European Direct Debits, PEDD)

Mål och milstolpar

Ett paneuropeiskt autogiro (PEDD) skulle vara mycket fördelaktigt för företagskunder, som är aktiva i olika länder, men det skulle också vara en stor förbättring för en medborgare som t.ex. betalar för

⁴ För närvarande upp till 12 500 euro.

⁵ ECBS övervakar utvecklingen på marknaden för innovativa betalningar i sin roll som katalysator. Sedan 2003 har ECB drivit "the electronic Payment System Observatory (ePSO), en Internetplattform för informationsutbyte (se www.e-pso.info) ECBS har inlett en undersökning bland leverantörer av innovativa lösningar för e-betalningar och mobila betalningar mellan företag och konsumenter och mellan privata konsumenter. Resultatet av denna undersökning visar att det finns ett betydande antal initiativ för e-betalningar, men endast ett fåtal har initierats av bankerna och även färre initiativ syftar till att bli paneuropeiska.

samhällsservice i mer än ett land i euroområdet (se bilaga 2, exempel 2 och 3). Detta är ofta en anledning till att hålla konton i olika länder.

Eurosystemet har uppmuntrat EPC att ägna betydande uppmärksamhet åt autogiro eftersom detta är ett av de viktigaste betalningsinstrumenten i euroområdet. Ett väl fungerande PEDD är också en avgörande framgångsfaktor för ett paneuropeiskt automatiserat clearinghus (PEACH) eftersom det skulle ge en kritisk mängd betalningar som skulle göra det lönsamt. EPC hade uttryckt en önskan att definiera ett PEDD-system före den 1 juli 2003 och drog slutsatsen att behoven för det gemensamma betalningsområdet för euro bäst skulle täckas av upprättandet av ett nytt PEDD-system istället för att försöka harmonisera befintliga nationella direktdebiteringssystem. EPC:s avsikt är, enligt vitboken, att de första PEDD-transaktionerna ska ha behandlats före den 1 juli 2005 och att alla autogirotransaktioner ska hanteras som PEDD vid slutet av 2010.

Utvärdering av resultaten

EPC antog definitionen av PEDD i juni 2004 (se PEDD-resolutioner i bilaga 6), ett år försenat. De flesta svårigheterna med att nå en överenskommelse för utformningen av PEDD beror på olika åsikter om möjligheter för den mellanbankliga avgiftsstrukturen och den gemensamma lägsta säkerhetsnivån. EPC har dessutom angett att det behöver ytterligare ett helt år, till mitten av 2005, för att utarbeta detaljerna för PEDD-systemet. Därför kan de första transaktionerna kanske inte hanteras förrän i slutet av 2006.

Nästa steg

Eurosystemet välkomnar att EPC slutligen har godkänt PEDD-principerna. Eurosystemet understryker dock att från och med nu måste PEDD-projektet drivas utan ytterligare fördröjningar. **Eurosystemet rekommenderar EPC och de nationella banksektorerna att göra PEDD tillgängligt som ett alternativ för nationella betalningar i euroområdet från den 1 januari 2008** för att säkerställa ett gemensamt betalningsområde för euro för alla invånare i euroområdet. Det skulle vara en viktig milstolpe mot målet att uppnå paneuropeisk användning av PEDD före 2010. För att detta viktiga arbete ska framskrida kan Eurosystemet hjälpa banksektorn med skapandet av en PEDD, t.ex. genom att erbjuda rättslig assistans och tekniskt stöd när det gäller att hantera relevanta frågor.

2.3 Kort

Mål

Kortbetalningar är det betalningsinstrument som traditionellt sett har fungerat bäst för gränsöverskridande betalningar inom EU. Nationella och gränsöverskridande betalningar inom euroområdet görs dock inte på samma villkor. Detta påverkar alla inblandade intressenter (kortinnehavare, de som accepterar, utfärdar eller behandlar kort). Skillnaderna i avgifter och effektivitet mellan nationella och gränsöverskridande betalningar är inte förenliga med konceptet för ett gemensamt betalningsområde för euro. Det är en konsekvens av fragmenteringen till nationella marknader. Nationella standarder, regler, procedurer, praxis

och processorer dominerar fortfarande. För kortinnehavaren är målet med ett gemensamt betalningsområde för euro helt klart: han/hon förväntar sig att kunna använda sitt kort i vilken del av euroområdet lika effektivt som i sin hemort. Denna förändringsprocess kommer att kräva anpassningar från nationella och internationella kortsystem.

Utvärdering av resultaten

För att ta itu med frågor rörande ett gemensamt betalningsområde för euro gav EPC:s plenarförsamling sitt stöd för åtta rekommendationer för kortsystem i mars 2003 (se bilaga 6). Rekommendationen täcker bl.a. frågor relaterade till bedrägeribekämpning, konsekventa tariffsystem i hela det gemensamma betalningsområdet för euro, samt tillägget till reglerna för kortsystem och konventioner för att främja ett gemensamt betalningsområde för euro. Enligt EPC:s kalender bör alla åtta rekommendationer ha implementerats före den 1 januari 2006.

Nästa steg

Kortbetalningarna ökar och ökningen väntas fortsätta i det gemensamma betalningsområdet för euro eftersom kort är enkla och effektiva instrument för betalningar. Eurosystemet lägger stor vikt vid detta betalningsinstrument och har organiserat en rundabordskonferens om betalkort på ECB för beslutsfattare och marknadsaktörer för att diskutera kortens bidrag till ett gemensamt betalningsområde för euro.

Dessutom arbetar Eurosystemet för närvarande med banksektorn för att definiera en process för insamling och spridning av statistik. Processen ska ge en överblick över kortmarknadens utveckling i det gemensamma betalningsområdet för euro.

Trots att förordning EC 2560/2001 redan har tvingat bankerna att använda samma kundavgifter för inhemska som gränsöverskridande betalningar, finns det många hinder som måste tas bort innan kunderna kan använda sina betalkort i alla länder i euroområdet lika lätt som i sin hemort. Nationella och gränsöverskridande betalningar ska behandlas lika för att vara förenliga med ett gemensamt betalningsområde för euro. Denna överensstämmelse bör vara färdig för en stor del av marknaden i god tid före tidsfristen år 2010, åtminstone som ett alternativ till de kortinnehavare som begär det. Detta inbegriper frågor som avgifter, användning av PIN-nummer eller signaturer, handelns acceptans av kort på europeisk nivå och vilka nivåer av bedrägerier som påverkar kundernas förtroende för kort, hantering och avvecklingsarrangemang.

Kortindustrin måste göra framsteg på området för driftskompatibilitet för att uppnå målen för det gemensamma betalningsområdet för euro. Kortinnehavare ska kunna använda sina kort i euroområdet även om den utgivande och den inlösande banken finns i olika länder.

För detta ändamål kan det behövas en logotyp för europeisk kompatibilitet för att känneteckna kort som uppfyller standarderna för det gemensamma betalningsområdet för euro och kan hanteras enligt konventionerna för det gemensamma betalningsområdet för euro.

Till stor del bildar redan internationella kortsystem en bro mellan länder. Detta görs dock på liknande sätt inom euroområdet och utanför, dvs. med en relativt hög mellanbanklig avgift vilket gör att bankerna tar ut högre avgifter för gränsöverskridande transaktioner från företagen. Det är inte konsekvent med ett gemensamt betalningsområde för euro.

Det finns två kompletterande åtgärder EPC kan vidta för att uppnå ett gemensamt betalningsområde för euro för kort. På ena sidan kan de arbeta med nationella (och internationella) kortsystem för att definiera standarder som skulle göra kortsystemen kompatibla i euroområdet. På andra sidan kan de diskutera med internationella kortsystem om vilka steg som behöver tas för att se till att de finansiella villkor som gäller i euroområdet inte innebär att det görs åtskillnad mellan inhemska och gränsöverskridande transaktioner. Eurosystemet råder EPC att följa båda handlingssätten samtidigt.

EPC:s beslut måste stämma överens med de som kortsystemens beslutsorgan fattat för att skapa ett gemensamt betalningsområde för kort.

De mest brådskande åtgärderna är att förebygga och bekämpa bedrägeri. Bedrägerier i gränsöverskridande sammanhang ligger på en mycket hög nivå inom euroområdet jämfört med i nationella sammanhang. Initiativ som tas i det här sammanhanget bör utföras på ett sådant sätt att de underlättar för det gemensamma betalningsområdet för euro i stället för att skapa hinder för det. Övergången till kort med datachips, vanligtvis genom EuropayMastercardVisa-standard (EMV), är ett viktigt steg för förebyggande av bedrägerier. EPC:s rapport om SEPA-indikatorerna den 30 september 2004 visar att de flesta länder fortfarande har långt kvar tills alla kort, EFT-POS terminaler och bankautomater är EMV-kompatibla. En stor källa till oro är att införandet av EMV inte harmoniserats inom det gemensamma betalningsområdet för euro, något som begränsar driftskompatibiliteten. Det skulle kunna försvåra användandet av kort över hela EU och hindra framstegen mot ett gemensamt sätt att använda kort i euroområdet. Fördelarna med EMV när det gäller att minska bedrägerierna kan endast förverkligas om det sker en avgörande migration av kortinfrastrukturen (i banksektorn) och av EFT-POS terminalerna (på handlarsidan). Den 1 januari 2005 kommer Visa och Mastercard att börja tillämpa en annan ansvarsfördelning i Europa. Denna förändring fastställer att om förfalskningsbedrägerier äger rum och en av parterna (kort eller terminal) är EMV-aktiverad är den part som inte är det ansvarig för bedrägeriet. I det här sammanhanget skulle Eurosystemet vilja betona att det är **viktigt att en tillräckligt stor andel kort och terminaler då ska ha övergått till EMV-standard**. Så snart som möjligt borde det endast finnas **en harmoniserad metod för införande av EMV-standard, inbegripet användande av PIN-kod eller andra möjliga åtgärder för bedrägeribekämpning** och ett gradvist avskaffande av reservlösningar, osv. Dessutom borde man även inrikta sig på andra typer av bedrägerier (t.ex. transaktioner utan uppvisande av kort) eftersom sådana incidenter väntas öka när det har blivit svårare att förfalska kort.

EPC analyserar nu även möjligheten att skapa en europeisk databas för bedrägeribekämpning som innehåller samlad information från alla kortsystem och operatörer. I sin andra framstegsrapport framhöll Eurosystemet att bedrägerier är ett stort problem för konsumenterna, handlarna och de kortutgivande företagen och välkomnar därför varje åtgärd inom det här området. Eurosystemet är redo att, om det behövs, bistå EPC vid införandet av denna databas för bedrägeribekämpning.

2.4 Kontanter

Medborgarna i euroområdet har haft det gemensamma betalningsområdet för euro för kontanter, de har alltså kunnat använda samma sedlar och mynt, sedan den 1 januari 2002, även om det fortfarande finns en del att göra åt försörjningen. Eurosystemet har definierat gemensamma principer och mål när det gäller dess roll i kontanthantering. ECB-rådet har vid olika tillfällen understrukt betydelsen av konkurrens på lika villkor när det gäller de nationella centralbankernas kontanttjänster. Ett antal åtgärder har redan vidtagits i syfte att bidra till rättvisa konkurrensförhållanden i det här avseendet och dessa har legat till grund för och tjänat som utgångspunkter i den här processen.

Dessutom har banksektorn och andra berörda näringslivsparter (t.ex. värdetransportföretag) vid upprepade tillfällen uppmanat Eurosystemet att erbjuda konkurrens på lika villkor för kontanttjänster i euro, vilket underströks i EPC:s resolution av den 10 december 2003 (se bilaga 6). Detta skulle hjälpa enskilda personer och företag att utnyttja fördelarna med Ekonomiska och monetära unionen (EMU) och det gemensamma betalningsområdet för euro i allmänhet.

Med tanke på Eurosystemets framträdande roll i kontanthantering ska det även ge kontinuitet och stabilitet för att underlätta planeringen för de parter som ingår i kontanthantering (dvs. banker, värdetransportföretag). I det avseendet har Eurosystemet slagit sig samman med EPC:s arbetsgrupp för kontanter (Cash Working Group) och andra berörda parter för att diskutera frågor om en effektivare kontantförsörjning, inbegripet de diskussioner som nyligen fördes angående ramarna för upptäckt av förfalskningar och brukbarhetssortering av kreditinstitutioner och andra som yrkesmässigt hanterar kontanter.

3 PANEUROPEISKA STANDARDER

3.1 Mål för standardisering

Det viktigaste skälet till skillnaderna i service för gränsöverskridande massbetalningar och nationella betalningar är att användandet av avtalade paneuropeiska standarder misslyckats, samt den låga automatiseringsnivån. Det här problemet, som Eurosystemet påtalat i flera år, är nu väl accepterat av den europeiska banksektorn. Följaktligen lovade den europeiska banksektorn i maj 2002 att utarbeta en gemensam uppsättning paneuropeiska standarder, regler och konventioner för grundläggande basinstruktioner för betalningar före den 1 juli 2003 och sedan införa dem. Det skulle göra det möjligt för bankerna att uppnå service- och automatiseringsnivåer över hela Europa som är minst lika höga som bästa nationella resultat. Branschen enades också om att definiera ytterligare en uppsättning standarder, regler

och konventioner för att tillhandahålla bättre eller lokala tjänster med STP och ange en tidtabell för genomförandet t.o.m. den 31 december 2004.

I sin andra framstegsrapport (juni 2003) underströk Eurosystemet att ovannämnda åtaganden var uppmuntrande steg mot målet att definiera, genomföra och styra de standarder som behövs för att göra det gemensamma betalningsområdet för euro till ett effektivt inhemskt betalningsområde. I det avseendet betonade Eurosystemet att standardiserade meddelandeformat och identifikationskoder för banker och kunder, vilket ger möjlighet till helautomatiska betalningar, är viktiga förutsättningar för effektiva infrastrukturer mellan banker. Dessutom betonade Eurosystemet hur viktigt det är med nära samarbete, dels mellan EPC och ECBS och dels mellan dessa grupper och andra internationella standardiseringsorgan (t.ex. SWIFT, ISO) för upprättande av standarder. Behovet av ett övertygande system för upprätthållande av de paneuropeiska standarder som EPC beslutar om betonades också.

3.2 Utvärdering av resultaten

Arbetet med att definiera, genomföra och förvalta de standarder som behövs för det gemensamma betalningsområdet för euro har fortsatt. Eurosystemet anser att det här arbetsområdet kanske innebär den största utmaningen i hela projektet eftersom det berör flera olika aspekter och eftersom det finns starka motiv för att inte fortsätta utan hålla fast vid väl fungerande nationella, lokala eller till och med egna lösningar.

När det gäller **definieringen av standarder**, har ett antal standarder definierats och dokumenterats fullständigt, främst inom området **kreditöverföring**. Eurosystemet godtar även EPC:s resolution om regler för grundläggande gränsöverskridande överföringar i euro. Detta är ytterligare ett steg mot en fullständig automatisering av betalningsprocesserna.

Arbetet med **paneuropeiskt autogiro, inbegripet definieringen av standarder, har dock hamnat rejält efter**. Följaktligen är EPC:s målsättning att definiera ytterligare en uppsättning standarder, regler och konventioner för att tillhandahålla **fullständigt automatisk hantering (end-to-end STP)** och den angivna tidtabellen för genomförandet t.o.m. den 31 december 2004 inte längre realistisk.

Eurosystemet ser allvarliga brister i **genomförandet och förvaltningen** av avtalade standarder. Banksektorn inser dessa brister väl. Frågan om en förvaltningsstruktur är inte slutgiltigt avgjord än. Särskilt funktionsstrukturen för ECBS och EPC, samt deras inbördes förbindelser, borde förtydligas och harmoniseras bättre för att påskynda processerna för definition och genomförande av standarder⁶.

Det finns fortfarande problem med implementeringen av avtalade standarder. Eurosystemet bekräftar till exempel att IBAN har gjorts tillgängligt för kunder (se bilaga 3). Det innebär dock inte att det i praktiken används för betalningar i någon större utsträckning. Mer måste alltså göras, även av andra berörda parter än endast banker, om branschen ska komma fram till en paneuropeisk kontoidentifikation som används i praktiken.

⁶ Dessa processer kan sammanfattas som: 1) bedömning av affärsbehov och definiering av räckvidd; 2) utarbetande och utformning av standarden; 3) införande av standarden.

När det gäller **fullständigt automatisk hantering** kan företagskunder fortfarande inte skicka betalningsinstruktioner i ett gemensamt elektroniskt format för hela euroområdet, eftersom ECBS automatiska betalningsinitiator fortfarande inte använts som byggsten för att definiera system för ”end-to-end”-tjänster (som till exempel e-fakturering, e-betalning och avstämning) i det gemensamma betalningsområdet för euro. ePI-standarden stöder främst elektroniska “end-to-end”-tjänster, då mottagaren kan samla all relevant information i en elektronisk databehållare, vilken den beställande kunden kan använda för att elektroniskt överföra alla relevanta data till den beställande banken. För Eurosystemet är en unik standard som möjliggör automatisk initiering och avstämning av betalningar (inbegripet en standardiserad betalningsreferens) ett nödvändigt krav för det gemensamma betalningsområdet för euro.

3.3 Nästa steg

Viktigt arbete har lagts ned på **definitionen av standarder**. Framsteg har även gjorts för **genomförande och upprättande av effektiv förvaltning**. Detta är lovande men mycket mer behöver göras på det här området. Eurosystemets förväntningar på förvaltningen av standarder utvecklas ytterligare i avsnitt 5. Dessutom har Eurosystemet gjort en djupgående analys av standardiseringsprocessen och utarbetat rekommendationer på hög nivå (se bilaga 5). Dialogen om dessa har inletts mellan Eurosystemet och EPC. ECB kommer dessutom att organisera ad hoc-seminarier för att främja dialogen med banksektorn och diskutera standarder och affärspraxis som är relevanta för ett gemensamt betalningsområde för euro i de fall banksektorn inte har någon gemensam ståndpunkt. Ett första seminarium om ePI organiserades i juni 2004. Banksektorn borde definiera klara paneuropeiska bas- och mervärdestjänster. I en detaljerad åtgärdsplan, grundad på den handlingsplan som angavs i vitboken, ska även milstolpar och en tidsplan för när dessa tjänster kommer att vara införda anges. Planen borde följa det tillvägagångssätt som nu följs i handlingsplanen, dvs. definition av tydliga milstolpar på kort, medellång och lång sikt. Den borde uppdateras när det behövs för att stämma överens med det aktuella arbetsläget med, i lämpliga fall, att engagera andra relevanta organ. Det är viktigt att arbetet med att utforma standarder ingår i en övergripande strategisk plan för banksektorn. Det arbetet ska motsvara ett affärsbehov (ur ett perspektiv med ett gemensamt betalningsområde för euro, inte nödvändigtvis endast ur gränsöverskridande synvinkel) och ska vara inbyggt i en brett accepterad affärsmodell.

Kreditöverföringar och ett paneuropeiskt autogirosystem anges som de viktigaste drivkrafterna bakom förändringar mot det gemensamma betalningsområdet för euro och användandet av Credeuro- och PEDD-standarder borde bli obligatoriskt vid interbank-hantering (dvs. varje bank i euroområdet skulle vara tvungen att stödja motsvarande uppsättningar av kärnuppgifter). Därför föreslås följande åtgärder:

- Införande av IBAN⁸ som banksektorns accepterade standard för både nationella och gränsöverskridande kreditöverföringar och autogiro i det gemensamma betalningsområdet för euro.

⁸ I enlighet med ECBS-versionen som är mer restriktiv än, men följer, ISO-versionen. Det pågår arbete för att likställa dessa versioner.

Banksektorn uppmanas utarbeta en plan för migrering av nationella och gränsöverskridande transaktioner mot detta mål och översätta den här planen till en **EPC-resolution om införande av IBAN**.

- **Definition och konsolidering av standarder och affärspraxis för fullständigt automatisk hantering av kreditöverföringar inom ramen för det gemensamma betalningsområdet för euro.** Banksektorn uppmanas slutföra arbetet med att definiera tillhörande standarder och affärspraxis, inbegripet en unik standard för initiering av elektronisk betalning och automatisk avstämning. Dessutom ska EPC utarbeta en plan för migrering mot detta mål och för översättning av denna plan till en **EPC-resolution om en gemensam fullständigt automatisk hantering (end-to-end STP) av kreditöverföringar för det gemensamma betalningsområdet för euro**.
- Ett annat mål kan vara att förenkla paneuropeiska standarder och affärspraxis så att det blir lättare för banker och kunder att använda dem. EPC kan till exempel överväga att definiera en långsiktig plan för utfasning av användningen av BIC för kunder (utöver IBAN) och för ytterligare förenkling av avgiftsalternativen.
- Liknande steg bör utarbetas för andra instrument.

4 PANEUROPEISK INFRASTRUKTUR FÖR MASSBETALNINGAR

4.1 Mål och överenskomna milstolpar

Infrastrukturen för clearing och avveckling i euro mellan banker är nu splittrad och saknar effektiva och automatiserade clearingcentraler med paneuropeisk räckvidd. I en industri där de fasta kostnaderna är höga, är det inget tvivel om att den nuvarande situationen är mycket ineffektiv. I Eurosystemets andra framstegsrapport välkomnades i det sammanhanget EPC:s antagande av ett förslag till europeisk infrastruktur för massbetalningar (paneuropeiska automatiserad clearingcentraler – PEACH). Under förutsättning att servicenivån för nationella betalningar inte försämras måste antagandet av det här förslaget betraktas som en positiv utveckling. Genomförandet av det kan öka konkurrensen, främja konsolideringen av betalningsinstrument för euro och av infrastrukturen för massbetalningar i euro samt bana väg för en minskning av hanteringskostnaderna för alla betalningar. PEACH-förslaget antogs tillsammans med en definition av två viktiga milstolpar för genomförandet. Den första var att en första PEACH-kompatibel tjänsteleverantör skulle vara klar för kreditöverföringar i mitten av 2003. Den andra är införandet av nästa våg av innovationer med början i behandlingen av de första transaktionerna i det nya paneuropeiska instrumentet för autogiro.

Enligt Eurosystemets definition kan ett PEACH bara vara riktigt paneuropeiskt om samtliga banker inom euroområdet och EU är åtkomliga. Av det skälet uppmanade Eurosystemet (andra framstegsrapporten) EPC att se till att alla EU-banker (före utvidgningen) var tillgängliga via PEACH före slutet av 2003. Dessutom stödde Eurosystemet EPC:s resolution att bankerna från de nya medlemsstaterna borde vara tillgängliga senast slutet av 2004. Vidare uppmanade Eurosystemet EPC att bekräfta att det ska sträva efter att nationella betalningar behandlas via PEACH, vilket skulle stimulera konsolideringen till ett begränsat antal infrastrukturer på paneuropeisk nivå senast 2010.

4.2 Utvärdering av resultaten

Eurosystem kan med glädje konstatera att den första PEACH-tjänsteleverantören, EBA Clearing Company, som använder STEP2-systemet, har blivit driftfärdigt enligt planerna. Målet att uppnå 100 procent mottagarkapacitet i den första paneuropeiska automatiserade clearinghuset senast i slutet av 2003 uppfylldes nästan helt i tid (förutom Irland, där det fortfarande inte finns någon åtkomstpunkt för landet). EBA har aktivt kontaktat bankorganisationer i de nya medlemsstaterna för att försöka ordna lösningar före slutet av 2004. Det är fortfarande oklart om det målet kommer att uppnås helt, särskilt med tanke på den korta genomförandeperioden för dessa länder efter anslutningen till EU i maj 2004⁹. I vissa fall kan det vara realistiskt att tro att bra långsiktiga lösningar inte kommer att vara genomförda förrän början av 2005. Eurosystemet gläder sig även åt att EPC antagit ett antal resolutioner som, tillsammans med en konsekvensanalys, förtydligar PEACH-konceptet (se bilaga 6).

Hittills är dock EBA Clearing Company, som använder STEP2, den enda PEACH-operatören. I det avseendet skulle Eurosystemet välkomna ytterligare PEACH-leverantörer för att skapa de konkurrensvillkor som behövs. Vidare har EBA framhållit att för att kunna vara konkurrenskraftig med nuvarande infrastrukturer och även dra till sig den viktiga potentiella mängden nationell trafik, behöver företaget kunna leverera samtliga tjänster. För att bli ett konkurrenskraftigt alternativ för hantering av den nationella trafiken behöver PEACH-tjänsteleverantörer, utöver kreditöverföring även kunna erbjuda ett bredare sortiment av tjänster, inbegripet autogiro. Av den anledningen har EBA börjat analysera avvecklingen av autogiro, eftersom det är ett viktigt betalningsinstrument på nationell nivå.

Det ska även noteras att inte ens för kreditöverföringar räcker de nuvarande kraven på servicenivå (t.ex. värdebegränsning till högst 12 500 euro, fullständig information till kunder, tydliga funktioner/ansvarsområden för berörda parter, tre dagars hanteringstid, osv.) för att anpassas till det som erbjuds på nationell nivå. Därför är det i det här skedet endast lite nationell trafik som överförs till det enda befintliga paneuropeiska automatiserade clearinghuset.

4.3 Nästa steg

Det är tydligt att euroområdet banker i slutändan kommer att dra fördel av en konsolidering av infrastrukturen för massbetalningar om slutmålet är att minska kostnaderna och öka effektiviteten till åtminstone samma nivå som de effektivaste nationella systemen har i dag. Den här processen medför dock risker och kostnader för anpassningen som den privata sektorn ogärna vill bära.

TARGET är ett lyckat exempel på konsolidering av marknadsinfrastrukturer och i det fallet var det Eurosystemet som bar anpassningens kostnader och risker. Eurosystemet och bankerna har dock redan enats om att den privata sektorn ska finna egna lösningar för det gemensamma betalningsområdet för euro.

⁹ Den 15 september 2004 fanns det 67 indirekta STEP2-deltagare i de elva länder där det inte finns någon åtkomstpunkt. Antalet banker per land är: Irland 6, Estland 3, Litauen 4, Slovakien 8, Cypern 6, Ungern 7, Malta 5, Slovenien 5, Tjeckien 8, Lettland 9 och Polen 6

Nu när PEACH-konceptet definierats på EPC-nivå, ligger migrationsvägen till konsolidering i händerna på de nationella bankväsendena. Eurosystemet utgår från att en paneuropeisk infrastruktur som är förenlig med PEACH-systemet, i enlighet med vitboken, kommer att vara inrättad senast 2010. Nästa steg för EPC är att ytterligare förtydliga förfarandet för PEACH-utvärdering. Under åren 2004-2010 förväntas alla massbetalningssystem behöva återinvestera. Därför förväntar sig **Eurosystemet att banker, som användare eller delägare av befintliga system, då kommer att tvinga fram ett alternativ för det gemensamma betalningsområdet för euro. Detta kan innebära beslutet att stänga systemet och flytta över till en annan infrastruktur eller omvandla dokumenterade och effektiva nationella arrangemang till ett PEACH-kompatibelt system.**

5 FÖRVALTNING

5.1 Mål för förvaltningen av ett gemensamt betalningsområde för euro

I sin förra framstegsrapport i juni 2003, välkomnade Eurosystemet att europeiska banker hade svarat på dess uppmaning till paneuropeiskt interbank-samarbete genom att inrätta EPC. Samtidigt betonade Eurosystemet att EPC:s framgång slutligen skulle avgöras genom de resultat som utlovats. Eurosystemet underströk behovet av att förtydliga beslutsprocessen och metoderna för genomförande och följande av beslut. Dessutom fanns det ett behov av att arrangera om strukturen för arbetsgrupper, särskilt för att öka effektiviteten i arbetet på standarder.

Eurosystemet har inte utarbetat formella kriterier för att utvärdera förvaltningen av projektet med det gemensamma betalningsområdet för euro. Så länge EPC uppfyller milstolpar i tid och kan öppna ett gemensamt betalningsområde för euro för medborgare 2008 och har genomfört betalningsområdet fullständigt 2010 samt samtidigt balanserat de olika parternas intressen, kommer förvaltningen att visat sig vara effektiv. För en bra projektledning krävs att de högt ställda målen för det gemensamma betalningsområdet som anges i vitboken omvandlas till konkreta tidsfrister och milstolpar som uppfylls regelbundet och kontinuerligt. Eurosystemet har särskilt betonat behovet av god förvaltning när det gäller utarbetandet och införandet av standarder, något som kräver en hög grad av samarbete mellan banker och en effektiv samordning mellan de olika organ som arbetar på standarder. I en effektiv förvaltning av ett gemensamt betalningsområde för euro ingår förmågan att definiera en sammanhängande och effektiv strategi för genomförande av EPC:s resolutioner om paneuropeiska betalningsinstrument, standarder och affärspraxis.

5.2 Utvärdering av resultat

Sedan förra sommaren har EPC redan nått långt i formaliseringen av en förvaltningsstruktur på paneuropeisk nivå. EPC har antagit en stadga och en ny struktur (se bilaga 4) som trädde i kraft i juni 2004. Det är ett viktigt steg framåt.

I den nya strukturen är EPC en juridisk person enligt belgisk lag med egna resurser och egen personal. EPC:s plenarförsamling är beslutande organ och samordningskommittén avgör om förslag är tillräckligt klara för att tas upp i plenarförsamlingen. Fyra specifika arbetsgrupper inriktar sig på

betalningsinstrument (kort, kontanter, autogiro och kreditöverföringar). Två horisontella stödgrupper (Legal and Operations, Infrastructure, Technology and Standards (OITS)) har inrättats. Dessutom har en "Nomination and Governance Committee" (NGC) bildats som ett rådgivande organ till plenarförsamlingen för att övervaka strukturen och föreslå ändringar när det behövs. EPC önskar även få en starkare ställning i skapandet av standarder genom att bli det ledande organet med integrationen av ECBS. Detaljuppgifter och tidsplan för integreringen av ECBS i EPC:s struktur är fortfarande oklar. Det är en process som fortfarande pågår. Eurosystemet är bekymrat över berörda parterns åtagande att lösa förvaltningsfrågan för standardisering. För att underlätta integreringen av nya medlemsstaters banker i projektet för ett gemensamt betalningsområde för euro, integrerar EPC för närvarande banker från dessa länder i sina organ.

Eurosystemet välkomnar denna nya förvaltningsstruktur. Det gör det möjligt att ge projektet en bättre inriktning. Arbete på standarder borde dra särskild nytta av en förbättrad och accepterad struktur. I det här skedet är det fortfarande för tidigt för Eurosystemet att bedöma hur den nya EPC-strukturen kommer att fungera.

Det bör dock noteras att röstandelen för euroområdet banker i EPC:s plenarförsamling är begränsad till 59 %. I EPC:s stadga föreskrivs en 2/3 majoritet för att resolutioner ska gå igenom. Det medför en risk för euroområdets banker att röstas ned trots att kärnan i projektet är av högsta betydelse för euroområdet, mycket mer än för andra EU-länder. För tolv länder är det primärt en fråga om att uppnå ett gemensamt betalningsområde för euro senast 2010. I ett EPC med potentiellt 28 länder representerade, är det fullt möjligt att åtaganden att uppnå resultat inom euroområdet kommer att försvagas. Ansträngningen att göra IBAN obligatoriskt i euroområdet borde till exempel inte ge upphov till oenighet från ett eller flera bankväsenden utanför euroområdet.

Dessutom anser Eurosystemet att den nya EPC-strukturen borde ha tillräckliga egna resurser för att kunna tillhandahålla en **professionell projektledning av det gemensamma betalningsområdet för euro**, något som hittills varit otillräckligt för arbetet på standarder och paneuropeiskt autogiro. I det avseendet ska de resurser som anslås till sekretariatet övervägas noga. Den **viktigaste öppna fråga**, som inte förklaras tillräckligt i EPC-stadgan, är **hur EPC ska genomföra och verkställa sina beslut för alla EU-banker**. EPC-stadgan hänvisar till de nationella organisationerna i mycket vaga ordalag¹⁰. Eftersom det ännu inte finns någon formell länk som gör EPC:s beslut bindande på nationell nivå är en fråga av avgörande vikt hur en länk mellan EPC och olika bankorganisationer kan upprättas. EPC har insett att det är en nyckelfaktor att nationella bankorganisationer deltar i processen.

5.3 Nästa steg

Med beaktande av resultaten från EPC:s strategimöte den 6-8 september 2004 och EPC:s plenarförsamling den 6 oktober 2004, överväger EPC nu hur de planer, standarder, regler och

¹⁰ "the national communities shall in particular: promote at local level the realisation of the EPC vision and mission, ... take due care of implementing and monitoring EPC decisions." (de nationella organisationerna ska speciellt främja EPC:s visioner och mål på lokal nivå, ... se till att EPC:s beslut implementeras och övervaka detta)

konventioner som behövs som stöd för paneuropeiska kreditöverföringar, autogiro och (konto)kort ska tillhandahållas. För att verkställa dessa planer och för efterföljande konsolidering av infrastrukturer (SEPA för infrastrukturer senast 2010), lägger EPC ansvaret på de nationella bankorganisationerna. Eurosystemet anser att det viktigaste som för närvarande kan förväntas från EPC är definitionen av paneuropeiska betalningsinstrument och det behöver vara klart inom de två kommande åren för att underlätta Eurosystemets mål att ha infört det gemensamma betalningsområdet för euro för medborgare år 2008. För nästa steg i genomförandet ansvarar de nationella bankorganisationerna i samarbete med sina nationella centralbanker. För att genomförandet ska ske på ett effektivt och harmoniserat sätt kommer EPC att noga följa de nationella steg som tas. För att förbättra bankers styrning, **uppmantar Eurosystemet EPC i det här sammanhanget att:**

- **se till att de beslut som främst berör euroområdet inte kan fattas av en koalition av banker utanför euroområdet och en minoritet banker inom euroområdet**
- **se till att EPC-sekretariatet har de resurser som krävs för en professionell projektledning av utvecklingen av paneuropeiska betalningsinstrument.** I det avseendet skulle Eurosystemet även välkomna att EPC började inkludera **rapporter om arbetsgruppernas milstolpar i kvartalsrapporten** om SEPA-indikatorer till ECB.
- **se till att ECBS integreras i EPC:s förvaltning före slutet av 2004.**

Dessutom **uppmantar Eurosystemet de nationella bankorganisationerna i euroområdet att:**

- **påvisa att de har övertygande arrangemang för genomförandet av EPC:s beslut på nationell nivå (inte senare än sex månader efter att EPC antagit dem)**
- **under 2005 lägga fram en nationell migrationsplan inför EPC om en gradvis övergång till ett gemensamt betalningsområde för euro före slutet av 2010.**

6 YTTERLIGARE ARBETE FÖR ALLA BERÖRDA PARTER

Fördelarna med gemensamma system för paneuropeiska betalningar kan endast uppnås om en stor del av de berörda parterna använder dem. Det är därför viktigt att göra de som använder sig av betalningstjänster medvetna om de fördelar och det mervärde som dessa tjänster kan medföra och därmed skapa en utbredd efterfrågan på paneuropeiska betalningstjänster.

6.1 Konsumenter

I detta stora och långsiktiga migrationsprojekt inom hela bankväsendet måste bankerna utveckla en strategi för hur de ska informera och utbilda sina kunder. Kunderna måste informeras om ändringar i förfaranden och tjänster. Bankväsendet är det organ som bäst lämpar sig att tillhandahålla sådan information på grund av sin nära relation med kunder och ingående kännedom av dessa tjänster. Denna process kan också ses som ett bra tillfälle att förmedla information till kunderna om de ökade möjligheterna och vidgade ekonomiska och finansiella nätverk som skapades med euron.

I den andra framstegsrapporten påpekade Eurosystemet fördelarna med att konsumentorganisationer upprättar ett observationsorgan för att granska bankernas avgifter och prispolicy och offentliggör resultaten. Ett observationsorgan kan öka transparensen påtagligt och på så vis förbättra konkurrensen mellan bankerna. Även om förordningen om gränsöverskridande betalningar i euro kräver samma pris för nationella som för jämförbara gränsöverskridande betalningar i euro kvarstår behovet av ett observationsorgan. Som ett antal prisundersökningar utförda av Europeiska kommissionen visar skiljer sig bankavgifter och prispolicy betydligt mellan enskilda banker och olika medlemsstater. Sedan förordningen om gränsöverskridande betalningar i euro trädde i kraft i juli 2003, har ECB och de nationella centralbankerna mottagit ett antal klagomål från kunder angående bankers prispolicy för gränsöverskridande kontoöverföringar. Några av dessa klagomål visar att inte alla banker tillämpar förordningen korrekt ännu. Ett observationsorgan skulle kraftigt underlätta jämförelser mellan banktjänster till kunderna. Konsumentorganisationer är troligen bäst lämpade för att upprätta och leda sådana organ. På nationell nivå skulle de kunna samla in relevant information som sedan skulle importeras i en databas för hela euroområdet, tillgänglig för allmänheten och ledd enligt en överenskommen metod.

6.2 Företag

Betydelsen av att involvera företagen i utvecklingen och genomförandet av det gemensamma betalningsområdet för euro ska inte underskattas. Företag av alla slag använder ofta betalningstjänster och skulle dra nytta av en mer standardiserad och öppen struktur. Ökad internationell handel och företag med filialer i flera länder kräver effektiva och smidiga gränsöverskridande betalningstjänster i euro (se även bilaga 2).

I maj 2003 arrangerade ECB ett möte med EPC och "the European Associations of Corporate Treasures"¹¹ (EACT). Mötets tema var att få en bättre förståelse för företagens ekonomiavdelningars förväntningar på det gemensamma betalningsområdet för euro. Huvudbudskapet från EACT var att alla involverade parter måste anta gemensamma standarder och fullständigt automatisk hantering för att förbättra effektiviteten och sänka kostnaderna. Den nuvarande situationen med olika nationella standarder och informationskrav för betalningstjänster bör överges snarast. EACT påpekade också att bankverksamheten hittills till stor del har stått för utvecklingen på detta område, utan att de slutliga användarna av betalnings- eller banktjänster deltagit. Detta kan vara en förklaring till att banker ännu inte har lyckats möta företagskunders krav på en standard för införande av gemensam elektronisk betalning som tillåter kunderna att lätt byta sina betalningsåtaganden mellan olika banker. Det inledande mötet mellan bankväsendet och EACT blev startskottet för ett regelbundet informationsutbyte, som ska ge fördelar åt alla parter.

¹¹ EACT representerar över 3 500 finans- och ekonomidirektörer i 10 euroländer. Se www.eact-group.com

6.3 Detaljhandlare

Detaljhandlare som accepterar kort spelar en viktig roll när det gäller att åstadkomma ett effektivt och säkert gemensamt betalningsområde för euro för godtagande av internationella kort och övergång till EMV-standard på alla EFT-POS-terminaler.

Den låga nationella nivån på acceptans av internationella kort är ett hinder för ett gemensamt betalningsområde för euro eftersom det minskar kortanvändningen för europeiska medborgare och begränsar konkurrens mellan nationella och internationella kortsystem. Roten till problemet är den relativt högre nivån av mellanbanksavgifter för gränsöverskridande transaktioner. Förbättringen av internationell kortacceptans är av avgörande betydelse för att främja det gemensamma betalningsområdet för euro och kräver att gapet utjämnas mellan nationella och euroländers mellanbankliga avgifter.

För övergång av terminaler till EMV-standard är samarbetet mellan handlare som accepterar kort viktigt eftersom bedrägeri kommer att övergå till icke-EMV-anpassade kortmottagare. Endast när en kritisk massa av marknaden övergår till EMV kommer EMV att bidra väsentligt till bedrägeribekämpning. Dessutom bör kortmottagare bidra till ett gradvist avskaffande av reservrutinlösningar (d.v.s. användning av magnetremsa och signatur under vissa omständigheter), som kan underminera fördelarna med övergång till EMV.

6.4 Offentliga sektorer

De offentliga sektorerna är viktiga aktörer på finansområdet, både i rollen när de bestämmer framtidsprogrammet och i rollen som deltagare, vid verkställande av finansiella transaktioner. Deras åtagande och deltagande bör därför eftersträvas och förstärkas.

Verkställandet av gemensamma standarder av organisationer med stora betalningsflöden är viktiga för att uppnå en kritisk massa av användare. Vissa enheter bland de offentliga sektorerna överför eller tar emot ett betydande antal betalningsöverföringar, det vill säga skatteförvaltningar, tullar, sjuk- och hälsovård och överföringar till och från socialförsäkringssystem. Dessa enheter borde uppmuntras att regelbundet börja använda och eftersträva gemensamma standarder (BIC och IBAN) och på så sätt öka medvetenheten om dessa standarder. Det skulle också visa intresset och vikten som medlemsstaterna fäster vid denna utveckling.

6.5 Gemenskapslagstiftning

Europeiska kommissionen arbetar för närvarande på en ny rättslig ram för betalning på den inre marknaden som ett steg mot att skapa ett gemensamt betalningsområde i EU. Målet är att göra paneuropeiska betalningar lika enkla, billiga och säkra som nationella betalningar är i dag och att ytterligare förbättra den gemensamma marknaden för betalningstjänster genom att tillhandahålla en övergripande rättslig ram. Detta anses vara viktigt för att maximera den europeiska ekonomins effektivitet, och framför allt den elektroniska handeln. Genom att avlägsna tekniska och rättsliga hinder

syftar lagstiftningen till att förbättra konsumentskyddet och att öka effektiviteten och säkerheten för betalningar.

Eurosystemet välkomnar målen med Europeiska kommissionens initiativ som ett viktigt steg i förverkligandet av den inre marknaden för betalningstjänster inom EU.

Målet med den nya rättsliga ramen bör vara att förbättra den gemensamma marknaden för betalningstjänster genom att införa samma lagstiftning i alla medlemsstater. Projektet med ett gemensamt betalningsområde för euro är däremot fokuserat på euroområdet. De två projekten borde komplettera varandra. Eurosystemet stöder aktivt det lagstiftande projektet. Eurosystemet kommer för sin del att fortsätta koncentrera sina ansträngande på att uppnå ett gemensamt betalningsområde för euro i euroområdet. Därigenom involveras intressenterna i de andra medlemsstaterna och siktar på en smidig övergång till ett större gemensamt betalningsområde för euro. På detta vis kommer länder som ännu inte har antagit euron som sin valuta att få en klar fingervisning om vad som förväntas av dem när de ansluter sig till EMU.

**MÅLEN FÖR ETT GEMENSAMT BETALNINGSSOMRÅDE FÖR EURO ENLIGT
VITBOKEN**

**UTDRAG UR EPC:S VITBOK OM ETT GEMENSAMT BETALNINGSSOMRÅDE FÖR
EURO**

KAPITEL 6

HANDLINGSPLAN 2002–2010

Under de senaste 5-10 åren har Europa tagit ett stort steg framåt genom beslutet att införa en gemensam valuta – euron – och genom att konton, sedlar och mynt räknades om till denna valuta. Det är nu dags att införa den andra vågen som säkerställer att övergångens ekonomiska fördelar tillfaller alla aktörer: konsumenter, små och medelstora företag, bolag, detaljhandlare och banker. Huvudrekommendationerna för att uppnå dessa fördelar beskrevs i de föregående kapitlen. Detta kapitel ställer samman de föreslagna åtgärderna och milstolparna till en övergripande handlingsplan.

- **Före den 31 december 2002:** *en fastställd, samordnad och detaljerad handlingsplan* som har uppnåtts genom att: 1) etablera en stark förvaltningsstruktur och de fem arbetsgrupperna före till den 1 juli 2002, 2) se över och fastställa valet av ett paneuropeiskt automatiserat clearinghus (det vill säga se över nuvarande alternativ, affärsmässiga grunder och krav, 3) systematiskt analysera standarder, regler, affärspraxis och konventioner som krävs för automatiserad hantering; 4) genomföra en detaljerad undersökning av de specifika nätverk och kopplingsavgifter för kort och förslag på alternativ för en effektiv kontanthantering inom euroområdet (de tre sista åtgärderna inom loppet av 2002). Dessa utredningar lägger grunden för en samlad åtgärdsplan för de kommande 5-10 åren.
- **Före den 1 juli 2003:** *de första konkreta resultaten* uppnådda genom: 1) ett paneuropeiskt automatiserat clearinghus, 2) definition av en paneuropeisk autogiroprodukt (det vill säga förslag på erbjudande av tjänster, krav, tidsplan för övergång), samt 3) bestämmande av de grundläggande standarderna, regler och konventioner för kreditöverföringar och kort, som ger hävstångseffekt åt de befintliga standarderna (det vill säga IBAN, BIC, MT103+). Dessa mål är ambitiösa, men nödvändiga för att skapa den rätta genomslagskraften och visa de andra intressenterna åtgärdernas trovärdighet.
- **Före den 31 december 2004:** infasningsaktivitet genom att: 1) ha 50 % av gränsöverskridande betalningsvolym på den paneuropeiska automatiserade clearinghusets infrastruktur, samt 2) bestämma standarder för mervärdestjänster och planeringen för genomförandet (inklusive åtgärdsincitament). Vid denna tidpunkt ska bankväsendet vara i sin accelerationsfas, förutsatt att det finns en stark vilja att avancera framåt.

- **Före den 1 juli 2005:** *nästa innovationssvåg* inleds med hanteringen av de första överföringarna i det nya paneuropeiska autogirosystemet. Vid den här tidpunkten ska förvaltningsstrukturen kunna uppvisa att de kan hantera den fortsatta utvecklingen genom lansering av nya initiativ.
- **Före den 31 december 2007:** *uppnå målen för servicenivån* för den paneuropeiska infrastrukturen, så att banker fullt ut kan skörda fördelarna med övergången i sina egna backoffice.
- **Före den 31 december 2010:** *uppnå en komplett övergång* för banker och deras kunder till det gemensamma betalningsområdet i euro, med förverkligandet av alla ekonomiska fördelar och en tydlig ändring av tankesätt från ”Övergång mot ett gemensamt betalningsområde för euro” till ”Hantering av det gemensamma betalningsområdet för euro enligt företagsprinciper”. Även om detta tidsperspektiv verkar långt är det faktiskt ganska ambitiöst med tanke på att det krävs förändringar av lagstiftningen, av aktiviteterna hos tusentals banker och av vanorna hos miljontals kunder.

Det kommer att kräva en väsentlig insats från bankerna och från andra nyckeldeltagare (det vill säga kunder, ECB, Europeiska kommissionen och teknikleverantörer). Följaktligen beror konkretiseringen av dessa mål vad gäller ett gemensamt betalningsområde för euro på alla deltagares vilja och engagemang.

Tydliga beslut, åtgärder och milstolpar är huvudingredienserna för att euroområdet ska bli ett gemensamt betalningsområde för euro. Nästa kapitel beskriver huvudbyggstenen som är nödvändig för att detta ska realiseras: en stark förvaltningsstruktur.

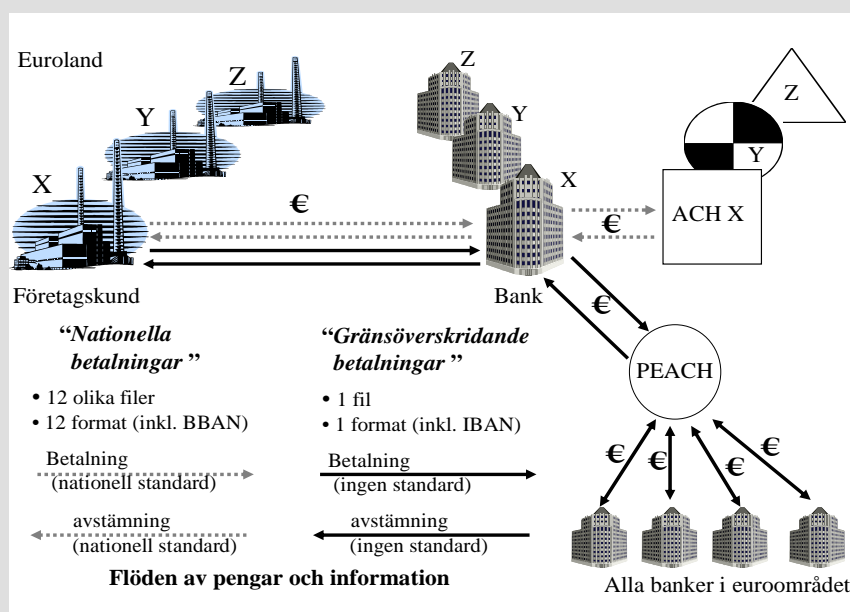
FRAMGÅNGSPOTENTIAL FÖR ETT GEMENSAMT BETALNINGSSOMRÅDE FÖR EURO

Potentiella framgångar i ett gemensamt betalningsområde för euro 1: Fördelar med det gemensamma betalningsområdet för euro för stora företag

I vårt exempel (fig. 1) finns en företagskund som har betalningsåtaganden till och från alla tolv euroländerna. I hans hemland X finns en väldefinierad nationell standard för betalning och avstämning som tillåter en hög automatiseringsgrad. Dessutom behandlas hans betalningar mycket effektivt genom ett nationellt automatiserat clearinghus (ACH) baserat på stordriftsfördelar p.g.a. miljoner dagliga betalningar. Kunden har dock problem med att uppnå samma effektivitet för sina betalningsåtaganden med andra euroländer.

I grannlandet Y gör denna kund betydande inköp vilket ger utgående gränsöverskridande betalningar och försäljning vilket ger inkommande gränsöverskridande betalningar. Tyvärr måste försäljarna i land Y behandlas på ett annat sätt än konkurrerande försäljare i företagets hemland X trots att de finns i samma valutaområde. På samma sätt är det mindre effektivt att ta emot betalningar från kunder i en annan del av valutaområdet än från kunder i hemlandet. Kundens bank X behandlar betalningar till land Y som gränsöverskridande och begär att kunden lämnar in betalningsinstruktioner i en separat fil baserad på bankens egna standarder. Det finns dessutom ingen standard som tillåter automatiserad avstämning för inkommande betalningar från land Y så extra personal måste anställas för att följa dessa betalningar manuellt.

Figur 1 Inget gemensamt betalningsområde för euro för företagskunder

Sedan ett paneuropeiskt automatiserat clearinghus skapades för gränsöverskridande överföringar förväntar sig kunden en servicenivå liknande det nationella automatiserade clearinghusets, dvs. en paneuropeisk standard för betalning och avstämning. Därför var det en negativ överraskning för honom när det visade sig att gränsöverskridande betalningar behandlas lika ineffektivt som tidigare. Kunden tänkte byta bank för att försöka hitta en bättre lösning men avstod från det när han upptäckte att det skulle innebära dyra systembyten (att vara tvungen att byta från en betalningsstandard till en annan).

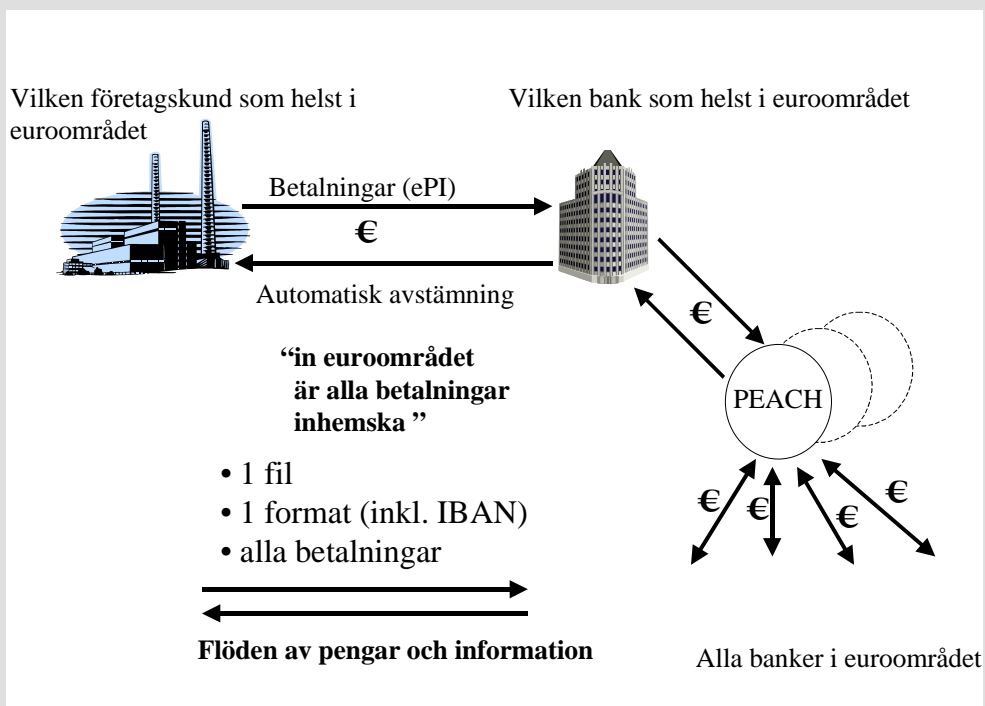
I grannlandet Z köpte kunden ett annat företag efter övergången till euro. Hans idé var att minska kostnaderna genom att lägga samman dotterbolagets finansfunktioner med moderbolagets. Det var dock lättare sagt än gjort. De nationella betalningarna för dotterbolaget i land Z var redan helautomatiserade och lika effektiva som moderbolagets, men använde helt andra och inkompatibla nationella standarder. Därför insåg företaget att kostnaderna för att anpassa det centrala ekonomisystemet till nya nationella standarder skulle vara högre än de besparingar det skulle medföra. Företaget uteslöt också möjligheten att istället behandla alla betalningar från land Z som gränsöverskridande och sända dem direkt från moderbolaget för att behandlas genom PEACH, när det fick veta att detta skulle innebära betydande minskning av automatiseringsnivån. Dessutom fick företaget veta att PEACH bara täcker ett betalningsinstrument (kreditöverföringar) så det stora antalet nationella autogiro i land Z måste ändå behandlas lokalt.

Företagens ekonomidirektörer har länge önskat att de kunde sända alla betalningar i en fil och i ett format till vilken bank som helst för behandling, oberoende av om det är nationellt eller gränsöverskridande. I vårt exempel (fig. 2) betyder detta att en företagskund med betalningsåtaganden i alla tolv euroländer skulle slippa det nuvarande systemet med tolv olika banker med tolv olika filer.

I ett gemensamt betalningsområde för euro kan denna företagskund servas av alla banker, oberoende av storlek, vilket skulle förbättra servicenivån och öka konkurrensen. Som en ytterligare fördel skulle alla banker också kunna erbjuda information om alla inkommande betalningar från alla tolv länder i en enda fil i ett enda format och möjliggöra automatisk avstämning för företagskunden. Kort sagt, ett gemensamt betalningsområde för euro skulle förbättra den fullständigt automatiserade hanteringen (straight through processing, STP) betydligt för företag som är aktiva i två eller flera länder genom att förenkla automatiseringen av förhållandet mellan kund och bank. För företagskunden är en ytterligare fördel, som skulle förbättra konkurrensen mellan bankerna, att kunden enkelt skulle kunna skifta sina betalningar för att utföras av vilken bank som helst i euroområdet utan att ändra formatet. I den förra situationen fanns det tolv olika nationella infrastrukturer och en PEACH (som bara täckte gränsöverskridande betalningar för ett betalningsinstrument). I ett fullständigt infört gemensamt betalningsområde för euro finns ett mindre antal paneuropeiska infrastrukturer. I detta exempel (figur 2) tar konkurrerande PEACH, baserade på samma standarder och affärspraxis, hand om alla slag av betalningar för alla euroländer.

Ur hanteringssynpunkt representerar figur 1 den nuvarande situationen där nationella betalningar behandlas med stordriftsfördelar (miljoner betalningar) i nationella automatiserade clearinghus, medan gränsöverskridande betalningar behandlas i PEACH med bara några få överföringar (tusentals betalningar). I figur 2 kan gränsöverskridande betalningar också dra fördel av stordriftsfördelar, vilka är även större än tidigare eftersom den tidigare volymen från tolv nationella infrastrukturer koncentreras i ett fåtal kvarvarande PEACH.

Figur 2 Fullständigt genomfört gemensamt betalningsområde för euro för företagskunder

Potentiella framgångar i ett gemensamt betalningsområde för euro 2: Fördelar med det gemensamma betalningsområdet för euro för små företag

Detta exempel betraktar fallet med en banks småföretagskunder. Företaget tillverkar skor i land X och har hittills endast sålt sina produkter i hemlandet. En orsak till att inte expandera försäljningen utanför sitt hemland var problemet med säkra betalningar. I enlighet med företagets tidigare organisation samtyckte små nationella skoaffärer till att använda autogiro som betalningssätt. På så vis kunde tillverkaren sköta försäljningen utan onödiga risker ur betalningssynpunkt, och kunderna godtog att betala enligt en väletablerad och billig nationell procedur. Samma betalningsinstrument var emellertid inte tillgängligt för kunder i andra länder. Som ett alternativ föreslog därför tillverkaren betalning mot dokumentkredit (också kallat remburs och framförallt använt för att säkra betalningar från riskfyllda länder utanför EU) som ett alternativ för att undvika risker. I de flesta fall vägrade dock potentiella kunder att använda detta betalningssätt då det ansågs vara för dyrt.

Med paneuropeisk autogiro (PEDD) skulle skofabrikanten kunna erbjuda alla potentiella kunder i euroområdet samma betalningsvillkor. Med PEDD kan således tillverkaren betrakta euroområdet som ett inhemskt betalningsområde och kan erbjuda sina kunder ett effektivt och billigt betalningsinstrument liknande det nationella som hans kunder sedan tidigare är vana med. För tillverkaren innebär denna avsevärda utvidgning av den inhemska marknaden ökad försäljning utan att medföra de ökade risker som gränsöverskridande betalningar tidigare innebar.

Potentiella framgångar i ett gemensamt betalningsområde för euro 1: Fördelar med det gemensamma betalningsområdet för euro för enskilda medborgare

I det här exemplet beskriver vi en enskild medborgare som bor med sin familj i euroland X men arbetar i euroland Y, där han bor under arbetsveckorna. För att förse sina båda bostäder med grundläggande tjänster (el, vatten, gas, telefon etc.), måste han ha ett bankkonto i varje land och acceptera lokala autogiro. Han upptäcker att överföringar som initieras inom länderna normalt genomförs på en dag, till skillnad från tre dagar när de skickas mellan de två länderna. Dessutom blir han besvärad av att behöva ha ett särskilt nationellt betalkort för varje land. Båda fungerar mycket bra i de länder de utfärdats i, men är i stort sett obrukbara på andra sidan gränsen eftersom de inte accepteras som betalningsmedel och kontantuttag är mycket dyra om ens tillåtna. På grund av begränsningar i bankverksamhetens infrastruktur förändrades inte situationen i och med införandet av euromynt och eurosedlar 2002.

Situationen förändras emellertid när det paneuropeiska automatiserade clearinghuset lanseras, utöver kreditöverföringar också ett paneuropeiskt autogiro. Denna förändring gör det möjligt för tjänsteleverantörer i euroområdet att upprätta autogiroprocedurer med samtliga banker i euroområdet, och minskar behovet av ett nationellt bankkonto. Detta gör saker mycket enklare för vår medborgare eftersom han endast behöver använda en bank för alla sina bankaffärer. Först beslutar han att göra en jämförelse mellan bankerna i land X och Y för att avgöra vilken bank som erbjuder den bästa servicen/prisrelationen. Till sin förvåning beslutar han dock slutligen att det bästa alternativet är en Internetbank i ett tredje

euroland Z. Förutom att erbjuda paneuropeisk autogiro tillhandahåller också banken två gireringsalternativ med en servicenivå som är, oberoende av var mottagaren befinner sig i euroområdet.

För brådskande betalningar är det emellertid möjligt att betala för en mervärdetjänst för att få avveckling samma dag. Slutligen har han möjlighet att byta ut sitt nationella betalkort mot ett paneuropeiskt kort som han kan använda utan problem i många affärer och varuautomater i hela euroområdet. Dessutom tillåter detta kort honom att för en rimlig kostnad ta ut kontanter från samtliga bankomater. Erfarenheten lär honom att det gemensamma betalningsområdet för euro har öppnat upp en helt ny konkurrensform, med möjligheter han inte ens visste fanns.

**SAMMANFATTNING AV DEN 4:E EPC-RAPPORTEN TILL ECB OM
INDIKATORERNA FÖR DET GEMENSAMMA BETALNINGSOMRÅDET FÖR EURO
(30 SEPTEMBER 2004)**

Land	Antal banker som tecknat avtal om:		Införande av:		
	Credeuro	ICP	IBAN **	BIC **	PEACH****
AT	235	234	100 %	100 %	100 %
BE	39	37	100 %	100 %	100 %
DK	24	18	100 %	100 %	100 %
DE *	1549	2524	100 %	100 %	100 %
ES	169	166	99 %	99 %	100 %
FI	331	331	100 %	100 %	100 %
FR *	7 ¹²	591	100 %	100 %	100 %
GR	21	21	100 %	100 %	100 %
IE	5	4	100 %	100 %	****
IT	98	167	100 %	100 %	100 %
LU	40	40	100 %	100 %	100 %
NL *	103	103	100 %	100 %	100 %
PT	16	16	100 %	100 %	100 %
SE *	17	145	95 %	95 %	100 %
UK	18	13	71 %	79 %	100 %
Totalt	2672	4410			

* Notera att alla banker i Frankrike, Nederländerna, Sverige och Tyskland har antagit IPC på nationell nivå. Således är de angivna siffrorna den totala summan av kreditinstitut 2002, enligt Blå boken, april 2004.

** Procentuell andel finansinstitut som automatiskt och varaktigt erbjuder sina kunder IBAN och BIC genom kontoutdragen.

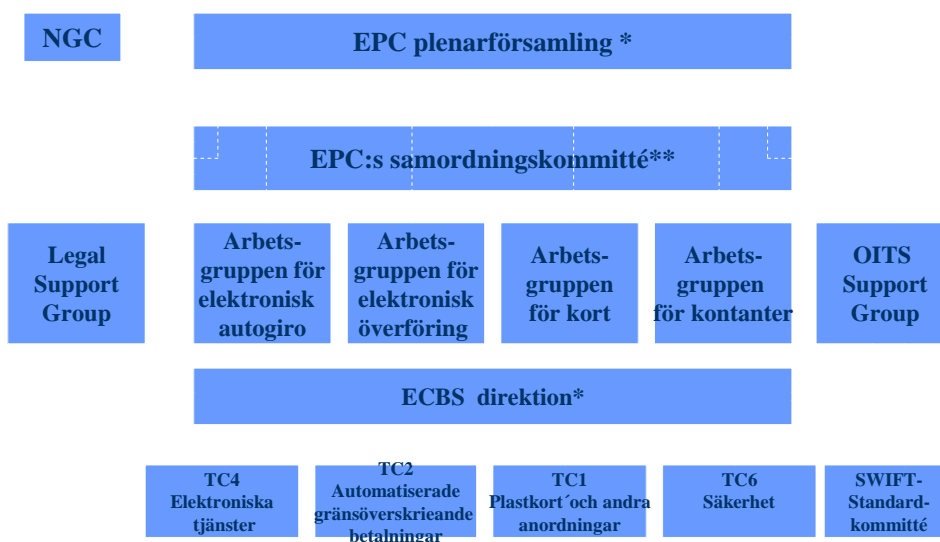
*** Andel kreditinstitut som är tillgängliga genom PEACH.

**** Irland har för närvarande inga direktdeltagare i STEP2. Vissa irländska banker är dock indirekta deltagare och till dessa bankers kundkonton kan betalningar göras genom STEP2. Så kommer fallet att vara tills en åtkomstpunkt till STEP2 har upprättats.

¹² Representerar ungefär 70 % av den gränsöverskridande volymen.

EPC:S ORGANISATION

Föreslagen basstruktur för EPC och samordning med ECBS och SWIFT-standarder

* Beslutsfattande organ

** Beslutande organ för processer

OBS 1) EPC:s samordningskommitté kommer att blir ECBS styrelse

OBS 2) EPC:s underkommittéers sammansättning och ECBS arbetsgrupper kommer att omstruktureras

SJU HÖGPRIORITERADE REKOMMENDATIONER FÖR STANDARDER

Eurosystemet har följt bankväsendets standardiseringsprocess och som ett resultat av denna bevakning har en serie högprioriterade rekommendationer utformats. I februari 2004 presenterades denna serie rekommendationer för bankväsendet. Sedan dess har rekommendationerna legat till grund för ett närmare samarbete och har reviderats, i samarbete med bankväsendet.

Rekommendation 1 (strategisk vision): EPC måste utforma och regelbundet granska den strategiska visionen för vilka standarder (affärsmässiga och tekniska) som är nödvändiga för att stödja målen med ett gemensamt betalningsområde för euro för varje betalningsinstrument (kreditöverföring, autogiro och kort).

Den strategiska visionen måste styras av kundbehov och motsvara utmaningarna och möjligheterna som erbjuds genom integrering av euroområdet och genom tekniska framsteg. Visionen måste:

- styras på den högsta strategiska nivån (det vill säga av verkställande befattningshavare)
- kompletteras med en detaljerad övergripande handlingsplan (kort-, medel- och långsiktig) för att utvecklas och konsolideras av de olika organen som deltar i enlighet med sina mandat
- säkerställa att det gemensamma betalningsområdet för euro ger bankväsendet möjlighet att utforma och genomföra säkra, effektiva och helautomatiska betalningstjänster med utnyttjande av den senaste teknologin.

Rekommendation 2 (affärsmodell): Standardiseringsarbetet måste utlösas genom en positiv bedömning av affärsmässiga behov och av en **affärsmodell** som kan utnyttjas i hela Europa i paneuropeiska betalningssystem. Den här proceduren ska särskilt förutse att, i största möjliga utsträckning, nationella organ är välinformerade och att både nationella intressen och alla kreditinstituts intressen tas i beaktning.

Affärsmodellen/-erna måste utvecklas för alla tjänster för ett gemensamt betalningsområde för euro, inklusive ”end-to-end datasets” för betalningstjänster.

Rekommendation 3 (procedurer): Tydliga och effektiva procedurer måste upprättas för standardiseringsprocessen. Detta inkluderar att verksamhetskrav för paneuropeiska betalningssystem för senare definiering och utveckling av supportstandarder lämnas över.

Särskilt ska antagande och genomförande av paneuropeiska standarder stödjas, förenklas och främjas.

Proceduren ska strömlinjeformas för att säkerställa att konsultation och utvärdering utförs effektivt och inom givna tidsramar.

Rekommendation 4 (roller): Olika parter respektive **roller** och ansvar måste klargöras, även organ för a) europeiska bankstandarder, b) andra standarder och c) andra aktörer.

- Den övergripande organisationen av ansvariga organ bör strömlinjeformas för att säkerställa att standarder fastställs och antas på ett effektivt sätt
- i förekommande fall ska relevanta organ (t.ex. EPC, ECBS, SWIFT) underteckna ett samförståndsavtal som klargör uppdelningen av behörigheter och uppgifter.
- EPC bör ha en framträdande roll i frågor om standarder genom att leda ECBS arbete för ett gemensamt betalningsområde för euro och ECBS formella integrering i EPC-strukturen. En modell av sömlöst integrerat samarbete mellan EPC och ECBS bör avtalas och införas så snart som möjligt och vara i funktion senast vid slutet av 2004.

Rekommendation 5 (förbättrat samarbete): Särskilt med tanke på att integrera det standardiseringsarbete som krävs för det gemensamma betalningsområdet för euro i ett större internationellt sammanhang ombeds EPC lägga fram förslag för att:

1. Förbättra samarbetet med:
 - SWIFT och europeiska standardiseringsorganisationer för att säkerställa en god nivå av samarbete för definitionen av relevanta standarder,
 - europeiska myndigheter för att stödja implementeringen av standarder för ett gemensamt betalningsområde för euro (Sådana förslag bör förutse att viktiga representativa organ och aktörer från banksektorn såsom EPC, ECSA och EBA är engagerade för att säkerställa en hög klass på främjande och support.).
2. Stödja införandet av europeiska standarder på global nivå genom viktiga internationella standardiseringsorganisationer (t.ex. ISO och SWIFT).
3. Tänka över nationella och europeiska bankorganisationers roll för att säkerställa, både att deras roller inte är motstridiga och att den europeiska banksektorn är effektivt representerad, särskilt vad gäller standardiseringsarbete. Det rekommenderas också att när ett gemensamt beslut tas på europeisk nivå (t.ex. definition av paneuropeiska standarder) ska nationella bankorganisationer leda den nationella implementeringen genom att sprida information till de nationella bankerna.

Rekommendation 6 (säkerhet): EPC bör definiera en lägsta gemensam nivå för **säkerhet** som ska erbjudas i Europa, liksom ett klart budskap gentemot användarna att säkerhetsaspekterna är klart och tydligt genomtänkta. Banksektorn uppmanas särskilt att:

1. tillsammans med Eurosystemet diskutera möjligheten att upprätta ett produktcertifieringsprogram för att behandla säkerhetsfrågorna. Detta program kan tillåta certifiering av produkter som används i betalningssystem (och kan även utökas till andra viktiga finansiella applikationer) baserat på ett antal säkerhetskriterier som ska definieras

2. ytterligare utveckla åtgärder och initiativ som syftar till att strikt genomföra säkerheten för betalningstjänster och bekämpa bedrägeri (t.ex. elektronisk identifiering/äktetsverifiering av bankers kunder).

Rekommendation 7 (kommunikation): Genomförande av standarder bör åtföljas av en genomtänkt **kommunikationsstrategi** med alla berörda parter, inklusive slutanvändare.

SAMMANFATTNING AV EPC:S VIKTIGASTE RESOLUTIONER**EPC:s resolutioner****Resolutioner om paneuropeisk autogiro, 17 juni 2004**

EPC har godkänt skapande av ett nytt elektroniskt PEDD-system som kan användas inom EU med hänsyn till kundernas förväntningar på ett begränsat antal praktiska, billiga, pålitliga och förutsägbara paneuropeiska instrument för att täcka de viktigaste betalningsbehoven och eftersom autogiro svarar mot ett behov av behandling av återkommande betalningar och engångsbetalningar. (dvs. både gränsöverskridande och nationella) transaktioner med tanke på att:

1. ett nytt instrument kan samexistera med oförändrade nationella system under en övergångsperiod och det är det snabbaste sättet att lansera genomförande av PEDD,
2. det nya instrumentet ska behandla både gränsöverskridande och nationella autogirotransaktioner, framåtblickande och säkra för transaktioner inom EU bör gradvis leda till att parterna använder det för nationella transaktioner och kommer att vara bas för sund affärsmässighet.

EPC definierade paneuropeisk autogiro som:

”Det instrument som följer reglerna för PEDD-system för att utföra betalningar i euro i hela det gemensamma betalningsområdet för euro från bankkonton som stöder autogiro.

Transaktioner för att inkassera pengar från en betalares bankkonto inleds av en betalningsmottagare via dennes (betalningsmottagarens) bank enligt överenskommelse mellan betalaren och betalningsmottagaren och baseras på att betalaren auktoriserar betalningsmottagaren att debitera dennes konto (mandat)”.

På den europeiska banksektorns vägnar är EPC ansvarig för systemet och för administrationen av reglerna för systemet. För att säkerställa systemets sundhet och kundförtroendet för PEDD är bankerna ansvariga för huvudprocesser, t.ex. att sätta upp PEDD och behandla transaktioner. Konsumentskyddsregler i stil med industrins praxis, inklusive en procedur för tvister och gottgörelse baserad på alternativa system för tvistelösning, kommer att definieras.

Betalningsmottagarens banker måste kunna nå betalarens banker och dennes banker måste acceptera PEDD så att betalare som är auktoriserad att utfärda PEDD måste kunna nå varje betalare som är intresserad av att betala via PEDD inom det gemensamma betalningsområdet. Betalare kan vägra att deras konto debiteras med PEDD-transaktioner.

PEDD bör gradvis täcka alla marknadssektorer. Myndigheter och samhällsservice bör anta PEDD för att göra systemet genomförbart och stödja bankerna i deras investeringar. Övergången av betalningsflödena kommer att vara marknadsdriven. Uppgifter mellan bankerna och betalningsflöden ska respektera PEDD-systemets regler. Övergången av nationella autogirossystem till PEDD kommer att ske progressivt på ett sätt som definieras på nationell nivå av bankerna och deras kunder.

När det gäller utveckling och implementeringen av PEDD är huvudprincipen att börja med ett enkelt system som utvecklas för att på bästa sätt täcka marknadens olika behov. Det måste vara samma system när det gäller möjligheter och behandling av återkommande och enstaka autogirotransaktioner. Tidsramen kommer att organiseras i två steg efter överenskommelsen om modellen från juni 2004:

- ett första steg för att avsluta planeringen och framställa en projektplan på hög nivå som ska vara färdig i juni 2005.
- ett andra steg som ägnas åt utveckling och implementering. Då träder kraftfulla rättsliga ramar i kraft och alla nationella och EU:s juridiska och rättsliga hinder för PEDD avlägsnas. Detta andra steg kommer att inledas med ett pilotprojekt som ska behandla de första transaktionerna i slutet av 2006. När pilotprojektet avslutats med gott resultat kan införandet och utvecklingen av systemet inledas.

Konsekvensanalysen för PEACH bekräftades av EPC i februari 2004

När den europeiska banksektorn såg över de olika modellerna för arkitekturer som kan identifieras för att behandla massbetalningar beslutade den att skapa ett paneuropeiskt automatiserat clearinghus (PEACH) som motsvarar behoven för banker som är verksamma i Europeiska unionen och potentiellt kan ersätta några inhemska automatiserade clearinghus.

PEACH-modellen som den definieras af EPC valdes på grund av sex nyckelkriterier:

- *hastighet och pålitlighet för betalningshantering*: En centraliserad modell ger liknande processer för mellan- och inomstatliga betalningar, avlägsnar skillnader i servicenivån och tillåter kostnadseffektiva transaktioner. En sådan modell är också lämpligare för framtida utveckling av systemen (snabbare och mer flexibelt).
- *likviditetseffektivitet*: En centraliserad modell tillåter finansinstitut att optimera sitt användande av likviditet.
- *driftskostnader*: En centraliserad modell gör det möjligt att uppnå lägsta kostnader på grund av stordriftsfördelar.
- *investeringsnivån och enkelhet i implementering*: PEACH-modellen väntas vara den billigaste genom sin låga komplexitet och den kan snabbt implementeras.
- *möjligheter till integrering*: PEACH-modellen kan lättast förenkla progressiv integrering av existerande inhemska system i en gemensam framtidsorienterad struktur, medan stora investeringar som gjorts i nationella automatiserade clearinghus bevaras.
- *graden av öppenhet*: Ett bra tillvägagångssätt för företagsförvaltningen säkrar öppen och lika tillgång till alla finansinstitut i hela EU.

Medan STEP2 med kort tidsperspektiv kommer att samexistera med flera nationella automatiserade clearinghus är långtidsperspektivet för PEACH en paneuropeisk clearingtjänst som behandlar både traditionella lokala betalningar och betalningar inom EU. Därför har en smidig övergång från det nuvarande systemet med flera plattformar till denna nya infrastruktur föreslagits. I och med övergången försvinner den organisatoriska skillnaden mellan lokala betalningar och betalningar inom EU inom finansinstitut tillsammans med den tekniska skillnaden.

PEACH fokuserar på massbetalningar i euro vilket omfattar både:

- gränsöverskridande betalningar inom EU, (här kallade mellanstatliga betalningar)
- inhemska betalningar inom EU-länder (här kallade lokala betalningar).

Det är nödvändigt att behandla en kritisk massa betalningsinstruktioner genom PEACH, inklusive lokala volymer, för att kunna matcha de låga kostnaderna för stora nationella automatiserade clearinghus. Hänsyn måste tas till att huvuddelen av kostnaderna för att behandla betalningar inom EU ligger hos finansinstituten (automatisering av rapportering av kundorder och back office). Betydande reducering av kostnaderna för back office är möjliga genom olika åtgärder.

Huvudkraven för PEACH angavs enligt följande. PEACH är ett paneuropeiskt ramverk. Leverantörer av PEACH-kompatibla tjänster ska:

- erbjuda rättvist och öppet tillträde till alla finansinstitut i EU (eller ett definierat geografiskt område)
- vara "landsneutralt", vilket betyder europastyrt, dvs. uppfylla marknadspraxis på europeisk nivå
- kunna leverera betalningsinstruktioner till vilken bank som helst inom EU (eller ett definierat geografiskt område)
- hjälpa till att minimera bankinterna kostnader relaterade till behandling av kundbetalningar
- vara högautomatiserat, enkelt att använda, baserat på brett accepterade standarder
- vara utformat så att det tillåter gradvis integrering av lokala system
- vara klart att tillåta paneuropeiska instrument som de definierats av EPC, dvs. i ett första steg CREDEURO och paneuropeiskt autogiro, och ta nödvändiga steg för att handla i enlighet med relevanta EPC-resolutioner om dessa instrument
- agera som övervakare för att säkra full automatisering av behandling och avveckling av betalningsinstruktioner mellan banker
- tillåta avveckling i befintliga paneuropeiska avvecklingssystem.

Resolution om PEACH, 28 januari 2003

Vid sin plenarförsamling den 28 januari 2003 föreslog EPC en ny modell för clearing av massbetalningar i euro för att avlägsna de nuvarande kostnaderna och komplexiteten i överföringar inom EU, samt att gradvis skapa en inhemsk marknad för Europa. Denna modell, paneuropeiskt automatiserat clearinghus (PEACH), har fått stöd inom bankväsendet som den modell som föredras för kredit- och debetöverföringar i linje med rekommendationerna i vitboken "Euroland, Our Single Payment Area".

EPC definierade det paneuropeiska automatiserade clearinghuset som: En affärsplattform för tillhandahållande av massbetalningsinstrument för euro och för relaterade bastjänster, bestående av regler för förvaltning och betalningspraxis och uppbackad av en eller flera nödvändiga tekniska plattformar.

EPC noterar att bland de tillgängliga möjligheterna och initiativen är STEP2-projektet från EBA det som är mest troligt att, före juli 2003, uppfylla sektorns affärsmässiga behov vad gäller kreditöverföringar enligt EU:s förordning 2560/2001. EPC rekommenderar att sektorns och de individuella bankernas ansträngningar fokuseras på införande av STEP2 och en snabb uppkoppling och användning för största möjliga antal finansinstitut, både på sändande och mottagande sidor.

EPC håller med om principen att banker och möjligen tjänsteleverantörer ska konkurrera. Bankerna bör samarbeta för att finna den bästa infrastrukturen och bästa tillträdessätt till denna infrastruktur. Det är viktigt att särskilja på infrastruktur och konkurrensfrågor. PEACH är en enhet, en infrastruktur, men inte nödvändigtvis ett enda system (på lång sikt kan det alltså vara mer än en tjänsteleverantör).

Resolution om mottagarkapacitet den 4 juni 2003

EPC:s fjärde plenarförsamling antog följande principer för mottagarkapacitet inom ramarna för PEACH:

EPC uppger att Europeiska bankväsendets gemensamma ansvar innebär att varje nationell banksektor ser till att alla dess finansinstitut kan nås av PEACH för att skapa rättvisa konkurrensvillkor inom det gemensamma betalningsområdet för euro.

- Varje nationellt bankväsende inom EU ska se till att alla finansinstitut kan nås av PEACH.
- Alla finansinstitut i en nationell banksektor kan bli direkta eller indirekta deltagare i PEACH.
- Alla direkta deltagare kan agera som åtkomstpunkt för att vidarebefordra kreditöverföringar till icke-deltagare.
- De nationella banksektorerna ska se till att arrangemangen för åtkomstpunkter inte är i strid med nationella konkurrenslagor.
- Varje nationellt bankväsende ska besluta om praxis och procedurer för att behålla den automatiska hanteringen av inkommande överföringar inom EU som behövs för att bibehålla den låga kostnadsstrukturen för behandlade betalningar.
- Kostnaden för mottagarkapaciteten bärs av den mottagande banksektorn. Varje banksektor kan själv definiera regler och procedurer för hur kostnaderna ska fördelas.

EPC har samtyckt till att vidta alla nödvändiga åtgärder via ECSA och nationella bankorganisationer för att säkerställa att mottagarkapaciteten för överföringar finns på plats före den 31 december 2003.

Resolution om de vägledande principerna för driften av PEACH, den 17 september 2003

Efter rekommendationer från arbetsgruppen för infrastruktur har EPC antagit ett antal kriterier för verksamheten. Dessa avses ge en allmän vägledning om vad som skulle vara bästa praxis för god verksamhetsledning för PEACH-operatörer. De utvalda kriterierna kompletterar de reglerande principer som utfärdats av övervakare av betalningssystem. De 10 grundprinciper som utfärdats av kommittén för betalningar och avveckling vid BIS som är en del av principen av övervakning av Eurosystemet.

EPC bekräftar sitt godkännande av de verksamhetsprinciper på hög nivå som fastslagits av arbetsgruppen i det reviderade avsnittet "Formulation of best practice for governance of PEACH operators" (bästa praxis för PEACH-operatörer) i rapporten "Findings and Recommendations Report" (rapport om bedömning och rekommendationer), 9 januari 2003. EPC anger härmed sektorns grundkrav vad beträffar de minimikriterierna för drift som alla systemoperatörer för PEACH ska uppfylla.

Dessa kriterier är följande:

- vinstmodell – En icke-profitmodell föredras.
- medlemskap – Deltagarna ska endast vara individuella finansinstitut.
- äganderätt – Äganderätt och kontroll ska ligga i finansinstitutens händer. Tillträde till systemets ägande ska vara rättvist och öppet. Äganderättsprinciperna ska vara accepterade av konkurrensmyndigheter och reglerande myndigheter.
- kontroll – Alla finansinstituts intressen ska vara representerade, oberoende av klass och storlek.
- driftsstruktur och representation – Varje bank eller bankgrupp ska ha möjlighet att bli deltagare av driftsstrukturen och vara rättvist representerad. PEACH ska vara landsneutral. Transparens och tydligt definierade ansvarsområden och skyldigheter ska upprättas för varje kategori deltagande finansinstitut, antingen de är ägare eller användare.
- beslutsfattande – PEACH-operatörer ska ha en effektiv, genomförbar, tydlig och otvetydig beslutsprocess. En mekanism ska införas för att ta och verkställa beslut och se till att deltagarna följer reglerna. Förvaltningsarrangemangen bör säkerställa att ägare och användare är tillräckligt representerade i beslutande organ.
- tillträdeskriterier – Principen om rättvist och öppet tillträde ska garanteras. Objektiva och öppna tillträdeskriterier ska etableras.
- prissättningsmodell – Prissättningen ska vara rättvis, transparent och icke-diskriminerande. Prissättningen ska respektera konkurrensregler, inte vara ett hinder för tillträde och hjälpa PEACH-operatörerna förbli ekonomiskt sunda.

- riskbärande, revision och övervakning, rättslig form och verksamhetsregler – PEACH-operatörer ska endast bära en acceptabel risknivå och ha lämplig rättslig form samt revisionsfunktioner för att stödja målen. Som allmän princip ska PEACH tillhandahålla sektorstypiska tjänster och inte konkurrera med finansinstitut och systemets användare.
- tvistlösning (en mekanism för tvistlösning ska finnas).

Baserat på de verksamhetsprinciper på hög nivå, som anges ovan, har EPC beslutat att PEACH-operatörer bör kunna utföra en självkontroll enligt en kontrollista från EPC. I framtiden kan EPC komma att besluta att ytterligare åtgärder behövs för att säkerställa överensstämmelse med PEACH:s verksamhetsprinciper.

Resolution om kort, 7 mars 2003

Den 7 mars godkände EPC följande rekommendationer formulerade och enhälligt överenskomna av arbetsgruppen för kort:

Rekommendation 1:

Banksektorn bör förstärka åtgärderna för att förhindra och bekämpa förfalskning genom aktivt samarbete mellan banker, kortsystem, detaljhandlare, Eurosystemet, Europeiska kommissionen, brottsbekämpande myndigheter, regeringar och andra aktörer. Minsta säkerhetsstandarder (inklusive EMV-chip) och ett gemensamt sätt för att tackla bedrägerier kommer att definieras och dess implementering övervakas.

Rekommendation 2:

Inhemsk och internationella kortsystem ska lägga fram sina avgiftstabeller till medlemsbankerna på ett öppet vis i enlighet med målen för det gemensamma betalningsområdet för euro för att göra åtskillnad mellan de olika funktioner som erbjuds och förenkla bankernas verksamhetsplanering.

Rekommendation 3:

Inhemsk och internationella kortsystem bör uppmuntras att snabbt införa ändringar i sina regler och konventioner för att tillåta vilken bank eller bankgrupp som helst att verka inom hela det gemensamma betalningsområdet för euro.

Rekommendation 4:

Även om bankerna föredrar självreglering bör de samarbeta med lagstiftare och reglerande myndigheter (inklusive Eurosystemet och Europeiska kommissionen) för att identifiera och, i förekommande fall, avlägsna rättsliga eller andra hinder och avvikelser som hindrar bankernas mål för kortbetalningar inom det gemensamma betalningsområdet för euro.

Rekommendation 5:

Bankerna ska tillsammans säkerställa att med relevanta förslag från bankerna kan de uppnå högre nivåer på den tekniska standardiseringen som helt stöder bankernas affärsmål som de definieras i verksamhetsmålet. Denna ansträngning kommer att göras inom befintliga standardiseringsorganisationer (inklusive kortsystem).

Rekommendation 6:

För att genomföra de överenskomna målen ska bankerna alltid försäkra sig om att de till fullo utför sina förpliktelser som aktörer i inhemska och internationella kortsystem.

Rekommendation 7:

För att effektivt stödja införandet av detta mål bör banksektorn och Eurosystemet tillsammans definiera en process för insamling och spridning av aggregerad statistik av hög kvalitet och ge en aktuell översikt över den interna utvecklingen av det gemensamma betalningsområdet för euro. Det kommer att införas på ECB (och förbättra den process som för närvarande används för produktion av ECB:s blåboksstatistik). Så långt möjligt kommer existerande källor att användas, nya strukturer och kostnader minimeras samt kortsystem integreras. Denna process för insamling och spridning av statistik bör införas och hanteras på ett sätt som till fullo respekterar regler för dataskydd och principer för affärshemligheter.

Rekommendation 8:

Banksektorn bör upprätta en arbetsgrupp för kort, under ledning av European Payments Council (i samarbete med tillämpliga bankorganisationer och banksystem), med uppgift att reglera och minst årligen rapportera till EPC om läget för ovanstående rekommendationer, med åtgärdsförslag och i förekommande fall organisera debatter om nya frågor samt lämna ytterligare förslag. EPC:s arbetsgrupp för kort kommer att sammanträda så mycket som krävs för att uppfylla dessa mål. Arbetsgruppen för kort ska även säkerställa fortsatt samarbete med myndigheter via befintliga strukturer.

Resolution om förebyggande och förhindrande av kortbedrägerier i Europa den 10 december 2003

Efter en rekommendation från arbetsgruppen för kort beslöt EPC:s plenarförsamling följande:

1. EPC:s plenarförsamling uttryckte formellt sitt stöd för arbetsgruppens förslag:
 - Kortbedrägerier, och speciellt gränsöverskridande kortbedrägerier inom Europa är dyrt för den europeiska banksektorn och därmed för dess kunder.
 - Utvecklingen och intensiteten i kortbedrägerier skadar europeiska banksektorns image och saktar ner allmänhetens benägenhet att acceptera elektroniska betalningsmedel.
 - Den europeiska banksektorn har, genom kortsystem, redan lång erfarenhet av bekämpning av kortbedrägerier, men bör ändå utnyttja alla möjligheter till att dela kunskaper på detta område.
 - Som en del av åtgärdsplanen för bedrägeribekämpning har Europeiska kommissionen upprättat en sambandsgrupp med representanter för alla berörda parter (expertgruppen för förebyggande av bedrägeri) och upprättat en webbplats med information om initiativ och länkar till alla relevanta organisationer.¹³
 - För den europeiska banksektorn är ett stort problem i bedrägeribekämpningen att reglerna för dataskydd inte införts på ett enhetligt sätt.

¹³ http://europa.eu.int/comm/internal_market/payments/fraud/index_en.htm#2001_2003

EMV-migrationen ska vara avslutad i hela Europa så snart som möjligt i enlighet med EPC:s resolution Doc EPC-0262 av den 4 juni 2003 och EMV-ansvaret övergå enligt tidsplanen den 1 januari 2005.

2. EPC:s plenarförsamling gav arbetsgruppen för kort i uppdrag att:

- studera möjligheten och genomförbarheten med att skapa en europeisk databas för bedrägeribekämpning både från ett strukturellt, verksamhetsmässigt och rättsligt perspektiv, liksom ur lönsamhetssynpunkt. En sådan databas bör finnas på en webbplats hos en pålitlig tredje man (som ECB). Arbetsgruppen ska också samla in uppgifter från alla kortsystem och operatörer och lämna en rekommendation till EPC:s nästa plenarförsamling.

utnyttja existerande lösningar så mycket som möjligt och ta hänsyn till ny utveckling på området för bekämpning av kortbedrägerier (chip, PIN, CV2-kontroll (en säkerhetskod för kort)).

- ...), befästa standarder och procedurer för säkerhet som europeiska banksektorn, inklusive kortsystemen och huvudaktörerna tillsammans ska lansera.
- stärka EPC:s deltagande för europeiska kommissionens expertgrupp för bedrägeribekämpning (med tyngdpunkt på att bygga broar med brottsbekämpande organ i EU) genom att skapa en rådgivande grupp (som ska inkludera representanter för arbetsgruppen för kort) som ska förbereda arbetsgruppens överläggningar och ger råd om arbetet i samarbete med andra aktörer.
- lämna förslag till Europeiska kommissionen att lägga till en sida på sin webbplats (med begränsat tillträde) om utbyte av bästa praxis inom den europeiska banksektorn.

Resolution om de nationella centralbankernas huvuduppgifter vad gäller kontanter, av den 14 oktober 2003

På rekommendation av arbetsgruppen för kontanter (The Cash Working Group) godkände EPC:s plenarförsamling den 10 december 2003 ett beslut om definitionen av de nationella centralbankernas ansvar vad gäller kontanter.

1. EPC:s plenarförsamling uttryckte formellt sitt stöd för arbetsgruppens förslag:

2. EPC gav arbetsgruppen i uppdrag att diskutera med ECB för att:

- a) definiera de nationella centralbankernas huvudansvar baserat på principerna och parametrarna i nedanstående rekommendationer
- b) begära att ECB och de nationella centralbankerna säkerställer att deras ansvar, tjänster och driftvillkor vad gäller kontanter fortlöper (modifieringar som har effekt på amorterings- eller återbetalningsperioden relativt till varje investering kommer att återspeglas i sektorns prislestillsättningar)
- c) etablera formella processer för att banker på nationell nivå ska kunna delta i relevanta delar av de nationella centralbankernas beslutsfattande när det gäller kontanter så att verkliga partnerskap kan etableras.

EPC antog följande rekommendationer:

Rekommendation 1:

Kontant- och kortstrategier är sammanlänkade och därför måste bankerna utveckla strategier som är gemensamma för kort och kontanter, även strategier för att minska kostnaderna för kontantprodukter och processer för att minska mängden kontanter de hanterar. För att implementera detta bör varje marknad uppmanas att lägga fram en plan för att minska mängden kontanter. För resten av kontanterna ska sektorn sträva efter kostnadseffektiva lösningar.

Eurosystemet bör godkänna och implementera en långtidspolicy för kontanter som fullt ut förenar makroekonomiska monetära mål och mål för det allmännas bästa på ena sidan och verksamhetsmässiga krav på den andra, både från de nationella centralbankernas och banksektorns synpunkt. En sådan policy bör alltid ta hänsyn till att kontanter består av både sedlar och mynt.

Efter en bred konsultationsprocess bör denna långtidspolicy omfatta alla ekonomins intressenter och syfta till att säkerställa överensstämmelse vad gäller kontanter (t.ex. definiera riktlinjer för myndigheternas utbetalningar enligt "bästa praxis" och undvika störande åtgärder, från t.ex. skattemyndigheter, med målet att vara komplement med mål att hindra penningtvätt...).

Denna långtidspolicy ska innefatta mätbara mål när det gäller kontanter i omlopp och banksektorns högsta utbetalningar (möjligen baserat på "utgångsband" inom vilka nationella ekonomier kommer att erbjudas sammanstråla på sikt).

Rekommendation 2:

Kollektivt (och i enlighet med konkurrenslagstiftning) och individuellt ska banker formulera och implementera policybeslut och program som låter kunder, både detaljhandeln och konsumenter, ta välinformerade beslut om vilket betalningsinstrument de accepterar och använder. Sådana program ska omfatta, men inte begränsas till, information till detaljhandeln och konsumenter samt främja instrument som inte använder kontanter (som betalkort, e-plånbok och mobila betalningar). Det relevanta arbetet kommer att samordnas med EPC:s arbetsgrupp för kontanter.

Rekommendation 3:

Bankväsendet bör upprätta en arbetsgrupp för kontanter, i samarbete med relevanta nationella bankorgan, under överinseende av European Payments Council, med uppgift att: a) övervaka implementeringen av ovanstående rekommendationer, b) samordna information om policy, teknik, rättslig och reglerande utveckling om kontanter och kontanthantering, c) agera katalysator och koordinator för standardisering och d) regelbundet rapportera till EPC och lägga fram åtgärdsförslag minst en gång per år. Detta organ ska också säkerställa samordning med myndigheter då det behövs.

Rekommendation 4:

För att hantera strukturkostnader, göra hanteringen så säker som möjligt och förbättra kvaliteten bör banksektorn gemensamt utveckla processer, hjälpmedel och kontrollmekanismer som tillåter en effektiv standardisering av krav på utrustning över hela Europa, både maskin- och programvara, vilket krävs för

stöd till kontanttjänster, t.ex. sedelautomater, cash-recycling-automater, kontanträkningsmaskiner. Om så krävs ska standardiserings- och kvalificeringsprocesser göras tillsammans med Eurosystemet.

Rekommendation 5:

Bankerna har individuellt ansvar för att möjliggöra förbättringar på sektorsnivå: ”nätverksprincipen” gäller även här. Bankväsendet, tillsammans med andra aktörer, ska på europeisk nivå formulera en uppsättning bästa praxis (med hänsyn till europeisk och nationell konkurrenslagstiftning) som ska ligga till grund för individuella bankers förbättring av sina kontanttransaktioner och på sätt göra det möjligt att sänka kostnaderna och ändå tillhandahålla fullgoda tjänster till sina kunder. Individuella banker kommer naturligtvis att ha fullt ansvar för implementering och prissättningstjänster till kunderna.

Rekommendation 6:

Banksektorn och Eurosystemet bör sköta utvärderingen av för- och nackdelarna med att upprätta en omfattande infrastruktur för hela Europa för kontanthantering i det gemensamma betalningsområdet för euro baserat på det koncept som anges i kapitel 3.3. Att banksektorn bär en mycket stor del av de totala kostnaderna för kontanter på ekonomisk nivå är en viktig dimension i denna nödvändiga diskussion.

Rekommendation 7:

För att effektivt stödja implementeringen av denna långsiktiga strategi och bistå banksektorn för att ta rättidiga och välinformerade beslut bör Eurosystemet sträva efter att definiera och implementera en process för insamling och spridning av statistik. Processen som tillhandahåller feedback om marknadsutvecklingen i (nästan) realtid. Sådana uppgifter ska innehålla information om förfalskning av euro. Viktiga aggregat och publiceringsfrekvens ska vara överenskomna med banksektorn.

Rekommendation 8:

Eurosystemet kommer att, när så behövs, försöka få till stånd överenskommelser med aktörer när det gäller optimala villkor för att introducera rättsliga och reglerande ändringar, även t.ex. transportfrågor för att säkerställa att ovanstående strategi kan implementeras effektivt. Den vägledande principen i denna fråga bör vara harmonisering som både respekterar subsidiaritetsprincipen och ändå främja upprättande av lika konkurrensvillkor för banker.

Rekommendation 9:

Eurosystemet kommer att harmonisera sina driftsvillkor för kontanter (dvs. sedlar och mynt). Detta inkluderar att påminna om de nationella centralbankernas huvudansvar vid distributionen av kontanter (och fortfarande tillåta dem att, när de anser det vara lämpligt, erbjuda mervärdestjänster).

Eurosystemet tillsammans med banksektorn ska prioritera att identifiering och avlägsnande hinder som nu finns för gränsöverskridande kontanttjänster.

Resolution om att förenkla gränsöverskridande kontanttransporter i euroområdet, 10 december 2003

Vid plenarförsamlingen den 10 december 2003 godkände EPC följande rekommendationer efter yttrande av arbetsgruppen för kontanter:

- Harmonisering av nationella lagar och regler kan komma att ta lång tid. Speciella licenser och regler för gränsöverskridande transport ska definieras så länge de inte orsakar alltför stora kostnader i jämförelse med de nuvarande nationella villkoren och så länge de överensstämmer med nationella lagar och regler. Dessutom måste det säkerställas att nationella lagstiftare är villiga att ändra lagar och regler där det är tillämpligt.
- Harmoniserade regler för acceptans och användning av transportboxar av typen ”smart boxes” ska definieras och samarbete mellan huvudaktörerna på detta område (Europeiska centralbanken, tillverkare, brottsbekämpande myndigheter) ska främjas.
- En beredskapsplan (minsta kontanttransporttjänst) ska utvecklas för att säkra kontinuitet i tjänsten med väl avpassad säkerhetsnivå i fall av speciella omständigheter.

Resolution om användning av betalningsalternativ för gränsöverskridande checkar 10 december 2003

EPC antog följande rekommendationer efter yttrande av aktionsgruppen för checkar.

- Banker ska uppmuntra mottagare att acceptera andra betalningssätt än gränsöverskridande checkar baserat på en tillfredsställande försäljningspolicy där det verkliga värdet som erbjuds kunden inkluderas.
- Bankerna ska ytterligare främja existerande eller framtida alternativa betalningsinstrument i linje med kundernas intresse för gränsöverskridande betalningar
- Banksektorn bör aktivt söka avlägsna hinder på nationell nivå och söka undvika att nya hinder uppstår.

LISTA ÖVER FÖRKORTNINGAR

ACH	automatiserat clearinghus (giro central)
BBAN	Basic Bank Account Number (IBAN utan landskod och kontrollsiffra)
BIC	Bank Identifier Code
Credeuro	en grundläggande gränsöverskridande tjänst avsedd för betalningar upp till 12 500 euro
CV2	kortsäkerhetskod (Visual Cryptogram for customer verification and validation - visuellt kryptogram för verifikation och validering av kunder)
EACT	Euro Association of Corporate Treasurers
EBA	Euro Banking Association
ECB	Europeiska centralbanken
ECBS	European Committee for Banking Standards
EES	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EU plus Island, Liechtenstein och Norge)
EFT-POS	Elektronisk penningöverföring vid försäljningsställe
EPC	European Payments Council
EMU	Ekonomiska och monetära unionen
EMV	Europay International, MasterCard International, Visa International
ECBS	Europeiska centralbankssystemet
IBAN	International Bank Account Number (BBAN med landskod och kontrollsiffra)
ICP	Interbank Charging Convention (konventionen om interbankavgifter)
MT 103+	SWIFT message format 103+ (SWIFT meddelandeformat 103+)
NGC	Nomination and Governance Committee (EPC) (kommitté för nominering och förvaltning)
NLF	New Legal Framework (of the European Commission) (Ny rättslig ram - Europeiska kommissionen)
OITS	Operations Infrastructure Technology och Standards Support Group (of EPC) Arbetsgrupp för infrastruktur för förvaltning, teknik och standarder (inom EPC)
PEACH	Panuropeiskt automatiserat clearinghus (giro central)
PEDD	Panuropeisk autogiro
PIN	Personligt identifikationsnummer
SEPA	Single Euro Payments Area (gemensamt betalningsområde för euro)
SHARE	Interbankalternativet som innebär att uppdragsgivaren betalar den avsändande bankens avgifter och mottagaren betalar den mottagande bankens avgifter
STEP2	Ett panuropeiskt automatiserat clearinghus för massbetalningar
STP	Straight-through-processing (automatiserad hantering)
SWIFT	Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication